

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1978

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
174

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 820

Περί λήψεως μέτρων διά την περιστολήν της φοροδιαφυγής και άλλων τινών συναφών διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, απέκασισκμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ

*Άρθρον 1.

Επιστροφή φόρων—δαμίων βάσει αποφάσεων.

Βεβαιωθέντες φόροι, τέλη, εισφοραί, δαμοί και δικαιώματα υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων, καθ' όσον δεν οφείλονται βάσει οριστικής αποφάσεως του Διοικητικού Πρωτοδικείου εκπέμπονται, τυχόν δε καταβληθέντες εν μέρει ή εν όλω επιστρέφονται.

*Άρθρον 2.

Αναστολή εισπράξεως ποσοτού 20% αμειψιζομένου φόρου.

1. Η εισπραχίς του κατά τας ισχύουσας διατάξεις βεβαιωθέντος ποσοτού εἰκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) τοῦ ἀμειψιζομένου φόρου, δύναται νὰ ἀνασταλῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἡκλήθη ἡ προσφυγή, ἐὰν πιθανολογητῇ ἡ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εὐδαιμονία ταύτης ἢ διαπιστωτῇ ἀδυναμία καταβολῆς ἐκ μέρους τοῦ αἰτούντος. Ἡ ἀναστολή χορηγείται κατόπιν αἰτήσεως υποβαλλομένης ὑπὸ τοῦ εἰς φόρον ὑποχρέου ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ ἀρμοδίου Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου. Δευτέρα αἰτήσις τοῦ ἐνδιαφερομένου διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν δὲν συγχωρεῖται, ἐπιφυλασσομένης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ αἰτῶν ἐπικαλεῖται νεώτερα νομικὰ ἢ πραγματικὰ περιστατικά μὴ κριθέντα προηγουμένως.

2. Ὑποθέσεις, δι' αἷς ἐχατηρήθη ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναστολή εισπράξεως, εἰσάγονται, κατὰ προτίμησιν, εἰς δικασίμον μὴ ἀπέχουσαν πλέον τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ ἀναστολῆς ἀποφάσεως.

Ἐν περιπτώσει μὴ χορηγήσεως αἰτηθείσης ἀναστολῆς, ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται, κατὰ προτίμησιν, εἰς δικασίμον μὴ ἀπέχουσαν πλέον τῶν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀπορριπτέυσης τὴν αἴτησιν.

*Άρθρον 3.

Προεδρική Διαδικασία.

Ἐπὶ τῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας, διαφορῶν αἱ ὁποῖαι ἀφορροῦν:

α) τὴν ἀντιγνώρισιν φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς ἢ μειώσεως, β) τὴν ἀνάκλησιν, μερικὴν ἢ ὁλικήν, τῆς φορολογικῆς δηλώσεως τοῦ φορολογουμένου,

γ) τὴν ἐπιστροφὴν φόρων, δαμίων, εισφορῶν καὶ

δ) τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 65 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσδήματος», ὡς ἰσχύει, καὶ 99 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 «περὶ Κώδικος φορολογίας κληρονομίων, δωρεῶν, πραιοῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων» ἀκύρωσιν ἢ τροποποίησιν φορολογικῆς ἐγγραφῆς, ὁ φορολογούμενος δύναται δι' αἰτήσεως τοῦ υποβαλλομένης ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπομένης προθεσμίας πρὸς ἀσκήσιν προσφυγῆς καὶ ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς προσφυγῆς Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς παραλλήλου ἀσκήσεως προσφυγῆς, νὰ ζητήσῃ τὴν ὑπὸ τούτου προσωρινὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς του.

Ὁ Πρόεδρος ἐκδικάζει τὴν αἴτησιν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 159 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» καὶ συνεπληρώθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 4600/1966 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων», προβλεπομένην διαδικασίαν διὰ τὰς αἰτήσεις ἀναστολῶν, μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τῶν διδίκων ἐπὶ πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως καὶ ἀποφάσεται στηριζόμενος ἐπὶ ἀπλῶν βεβαιώσεων.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ ἀρμοδίου Διοικητικοῦ Ἐφετείου, δικάζοντος ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ἀσκουμένην ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως. Ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου ἢ τῆς τελεσιδικίας, λόγῳ μὴ ἀσκήσεως ἐφέσεως, τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου, ἀνατέλλεται ἡ προθεσμία ἀσκήσεως προσφυγῆς, μετὰ δὲ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου ἢ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου, ἀρχεταὶ εἰκοσαήμερος προθεσμία ἀσκήσεως προσφυγῆς καὶ ὑπαγωγῆς τῆς διαφορᾶς εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

Αἱ κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην ἐνδιδόμεναι ἀποφάσεις τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου, εἶναι προσωρινῆς ἰσχύος καὶ δὲν ἐπηρεάζουσι τὴν ἐπὶ τῆς προσφυγῆς καὶ τῆς διαφορᾶς.

Μὴ ἀσκηθείσης προσφυγῆς, ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου ἢ κατὰ τὰς τελεσιδικίας θεωρεῖται ὡς ὁριστικῶς ἐπιλύουσα τὴν διαφορὰν, δημιουργοῦσα ἐπὶ τῶν κριθέντων θεμάτων δεδικασμένον, ἀποκλείον νῆαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως κρίσιν.

Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων καθορίζονται θέματα διαδικασίας διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀνωτέρω φορολογικῶν διαφορῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία πρὸς τοῦτο λεπτομέρεια. Ὡσαύτως διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, δύναται νὰ ἀπαχῶσιν ἐπὶ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν καὶ ἕτεροι φορολογικαὶ διαφοραὶ.

Άρθρον 4.

Κίνητρα ειλικρινείας.

1. Δηλώσεις φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων οικονομικού έτους 1979, υποβαλλόμεναι έμπροθέτως και κρινόμεναι: ειλικρινείς, ως προς τὸ περιλαμβανόμενον εἰς ταύτας εισόδημα ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων και ἐλευθερίων ἐπαγγελματιῶν, τὸ προκύπτον ἐκ ἐιδέλων Α' και Β' κατηγορίας τοῦ Π. Δ/τος 99/1977 «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων» ἀποτελοῦν ἀμάχητον τεκμήριον ειλικρινείας και διὰ τὸ εἰσόδημα τῶν αὐτῶν πηγῶν τὸ περιλαμβανόμενον εἰς τὰς μὴ ἐλεγχθείσας δηλώσεις τῶν προηγούμενων οικονομικῶν ἐτῶν, ἐφ' ὅσον διὰ τὰ ἔτη ταῦτα:

α) ἐτηρήθησαν ἀντίστοιχα εἰδήλια τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων,

β) δὲν ἔχουν διαπιστωθεῖ παραβάσεις τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων ἐπηρεάζουσαι τὸ κύρος τῶν εἰδελίων τῆς ἐπιχειρήσεως και

γ) ὁ συντελεστὴς καθαρῶν κέρδους, προκειμένου περὶ εἰσοδήματος ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων δὲν ὑπολείπεται εἰς ποσοτὸν μεγαλύτερον τοῦ εἰκοσίου ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) ἀπὸ τὸν συντελεστὴν καθαρῶν κέρδους τὸν προκύπτοντα ἐκ τῶν δηλωθέντων καθαρῶν κερδῶν τοῦ οἴκου. ἔτους 1979 ἢ τὸ δηλωθέν εἰσόδημα ἐξ ἐλευθερίων ἐπαγγελματιῶν δὲν ὑπολείπεται τοῦ δηλωθέντος κατὰ τὸ οἶκον. ἔτος 1979 εἰσοδήματος εἰς ποσοτὸν μεγαλύτερον τοῦ εἰκοσίου ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%).

Διὰ τοὺς τηρουμέντας εἰδήλια ἀγορῶν, δέον τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα νὰ εἶναι ἀνάλογα πρὸς τὸ ὕψος τῶν ἀγορῶν και τὸν ἐπι-
 τυγχάνοντα συντελεστὴν μικτοῦ κέρδους.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως και ἐπὶ τῶν δηλώσεων τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 τῶν ὁμορρυθμῶν και ἑτερορρυθμῶν ἐταιρειῶν τῶν τηρουμένων εἰδήλια πρώτης και δευτέρας κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων.

3. Φυσικὰ πρόσωπα, ὑποβάλλοντα ἐμπροθέτως δηλώσεις φόρου εισοδήματος ἀπὸ τοῦ οἴκου. ἔτους 1979 και ἐφεξῆς, αἱ ὁποῖαι ἤθελον κριθεῖ ειλικρινεῖς ἐπὶ τρία συνεχῆ ἔτη, δικαιεῖται ἐκπτώσεως ποσοστοῦ πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%) ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ ἀναλογούντος ἐπιμεριστικῶς εἰς τὰ δηλωθέντα ἐμπροθέτως κατὰ τὸ τέταρτον οικονομικὸν ἔτος εἰσοδήματα ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων και ἐλευθερίων ἐπαγγελματιῶν, τὰ προκύπτοντα ἐξ ειλικρινῶν εἰδελίων πρώτης ἢ δευτέρας κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων. Ἡ δὲ δήλωσις εἰς τὴν ὁποῖαν περιλαμβάνεται και εἰσόδημα ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων θεωρεῖται ειλικρινὴς ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1, τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1979 λαμβανόμενου ὡς πρώτου ἔτους κατὰ τὴν πρώτην ἐξαγωγήν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΔΙΕΥΡΥΝΣΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΒΑΣΕΩΣ

Άρθρον 5.

Ἵπὸχρεοὶ εἰς δήλωσιν φόρου εισοδήματος.

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Άρθρον 11.

Ἵπὸχρεοὶ εἰς δήλωσιν.

1. Πᾶν φυσικὸν πρόσωπον, διὰ τὸ ὁποῖον συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 3, ὑποχρεοῦται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως φόρου εισοδήματος ἐφ' ὅσον, μετὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἐκπτώσεις, ἀπομένει φορολογητέον εἰσόδημα.

Ὁμοίως ὁρίζεται ὑποχρέωσις ὑποβολῆς δηλώσεως και ἐάν δὲν ἀπομένῃ εἰσόδημα, ὅσκις εἰς τὸ συνολικὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου περιλαμβάνεται και ζημία ἐξ ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως ἢ γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως τὴν ὁποῖαν διακαίεται τοῦτο κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 νὰ συμφηφίση πρὸς τὰ εἰσοδήματα τῶν ἐπομένων

ἐτῶν. Παράλειψις τοῦ ὑποχρέου, ὅπως ἐπιδώσῃ τὴν ἀναγράφουσαν τὴν ζημίαν τοῦ δήλωσιν, στερεῖ τοῦτον τοῦ δικαιοῦματος συμφηφισμοῦ τῆς ζημίας ταύτης.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ φορολογούμενος κατοικεῖ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ὑπόχρεοι εἰς δήλωσιν τυγχάνουν ἀλληλεγγύως μετ' αὐτοῦ, οἱ ἐν Ἑλλάδι ἀντιπρόσωποι ἢ οἱ πράκτορες τοῦτο.

Εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως περὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἀνεξαρτήτως ἐάν ὑπόκεινται ἢ ὄχι εἰς φόρον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ὑποχρεοῦνται και:

α) οἱ κύριοι ἢ κάτοχοι ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως ἢ ἡμιφορτηγοῦ, πλὴν ἀγροτικοῦ τοιούτου, ἢ κοπτεροῦ ἢ θαλαμηγοῦ ἢ ἀκάτου ἢ ἀεροσκάφους, ὡς και οἱ ἔχοντες εἰς τὴν διάθεσιν τῶν διὰ τὰς ἀτομικὰς ἢ οἰκογενειακάς τῶν ἀνάγκας τοιαῦτα μεταφορικὰ μέσα ἀνήκοντα εἴτε εἰς τὴν σύζυγον τῶν, εἴτε εἰς τὰ προστατευόμενα μέλη τῶν, εἴτε εἰς τὰς ἐταίρειάς εἰς τὰς ὁποίας οὗτοι μετέχουν ὡς ἐταῖροι, διαχειρίζονται—ἐταῖροι, ἢ τυγχάνουν πρόεδροι και ἀσχοῦν πραγματικὴν διοίκησιν ἢ ὡς διευθύνοντες ἢ ἐντεταλμένοι σύμβουλοι,

β) οἱ διατηροῦντες εἰς τὴν προσωπικὴν ὑπηρεσίαν τῶν πλείονα τοῦ ἐνὸς πρόσωπα ὡς ἐμισθον προσωπικόν,

γ) οἱ ἀσχοῦντες ἐλευθέριον ἐπάγγελμα,

δ) οἱ μετέχοντες εἰς προσωπικὴν ἐταιρείαν ἢ ἐταιρείαν περιορισμένης εὐδύνης ἢ κοινοπραξίαν,

ε) οἱ ἔχοντες ἀτομικὴν ἐπιχείρησιν εἰς πόλιν ἄνω τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) κατοίκων.

στ) οἱ ἔχοντες εἰσόδημα ἐξ ἐκμισθώσεως οἰκοδομῶν και γαιῶν, ἀθροιστικῶς λαμβανόμενον, ἄνω τῶν πενήτηκοντα χιλιάδων (50.000) δραχμῶν ἐτησίως,

ζ) πᾶς ὅστις ἤθελε κληθεῖ πρὸς τοῦτο ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

2. Προκειμένου περὶ ἐγγράμων, δι' οὓς συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6, ὑπόχρεως εἰς ἐπίδοσιν δηλώσεως τυγχάνει ὁ σύζυγος και διὰ τὰ εἰσοδήματα τῆς συζύγου τοῦ.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 διὰ τὰ εἰσοδήματα τῶν ἀνηλίκων τέκνων ὑπόχρεως εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως τυγχάνει ὁ πατήρ ἢ τοῦτο μὴ ὑπάρχοντος ἢ ἀπολέσαντος τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ἢ μήτηρ.

3. Εἰδικῶς, ὑπόχρεως εἰς δήλωσιν, ἐπὶ τῶν κατωτέρω περιπτώσεων, τυγχάνει:

α) Ἐπὶ σχολαζούσης κληρονομίας ἢ ἐπιδικίας ἢ μετεγγυήσεως, κατὰ περίπτωσιν, ὁ κηδεμὼν ἢ ὁ πρωτογενὴς διαχειριστὴς ἢ ὁ μεσεγγυούχος.

β) Ἐπὶ ἀνηλίκων ἢ δικαστικῶς ἢ νομίμως ἀπηχευμένων ἢ ὑπὸ δικαστικὴν ἀντίληψιν τελούντων, κατὰ περίπτωσιν, ὁ ἐπίτροπος ἢ ὁ κηδεμὼν ἢ ὁ ἀντίληπτος.

γ) Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ φορολογουμένου, οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ διὰ τὸ σύνολον τοῦ εἰσοδήματος τούτου.

Άρθρον 6.

Περιεχόμενον δηλώσεως.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἡ δήλωσις, συντασσόμενη ἐπὶ ἐντύπου παρεχομένου δωρεάν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου και ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ δηλούντος και τῆς συζύγου τοῦ ἐφόσον εἰς ταύτην δηλοῦνται και ἴδια αὐτῆς εἰσοδήματα, δέον νὰ περιέχῃ:

α) Τὰς πηγὰς προελεύσεως τοῦ εἰσοδήματος και τὸ ἐξ ἑκάστης τούτων εἰσόδημα, τὸ ὁποῖον ὑπάγεται εἰς φορολογίαν.

β) Τὰ ἐξ οἰασθήποτε πηγῆς εἰσοδήματα τοῦ φορολογουμένου, τῆς συζύγου τοῦ και τῶν ἀχειραφῶν τέκνων τοῦ, τὰ ὁποῖα ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας ἢ ὑπάγονται εἰς εἰδικὰς φορολογίας.

γ) Τὰ χρηματικὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα διατίθενται ὑπὸ τοῦ δηλούντος, τῆς συζύγου ἢ τῶν προστατευομένων ὑπ' αὐτοῦ με-

λῶν καὶ ἑκαστον ἔτος κεχωρισμένως διὰ τὴν ἀγορὰν εἰδικῶς περιγραφομένων ἀκινήτων, αὐτοκινήτων, σκαφῶν ἀναψυχῆς καὶ ἀεροσκαφῶν ἐν γένει καὶ διὰ τὴν ἀγορὰν κινητῶν πραγμάτων μεγάλης ἀξίας, προοριζομένων δι' ἀτομικὴν χρῆσιν, ὡς καὶ διὰ τὴν χορήγησιν δανείων πρὸς ἐταιρείας εἰς τὰς ὁποίας μετέχουν ὡς ἐταῖροι.

δ) Τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα, ἀφορῶντα εἰς δαπάνας διαβίωσης τῆς οἰκογενείας τοῦ δηλοῦντος, ἔτσι:

αα) Τὴν κυριότητα ἢ κατοχὴν παρ' αὐτοῦ ἢ τῆς συζύγου του καὶ τῶν προστατευομένων μελῶν ἐπιδακτικού αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως καὶ τὸ καταβαλλόμενον ποσὸν διὰ μισθοδοσίαν ὁδηγοῦ. Εἰς τὴν δηλώσειν ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου, ἡ τύπος καὶ ἡ σφοδρότητα ἰπποδύναμις τούτου,

ββ) τὴν κυριότητα ἢ κατοχὴν σκάφους ἀναψυχῆς, τὴν ὀλικὴν χωρητικότητα εἰς κόρους ἢ τὸ μήκος αὐτοῦ.

γγ) τὴν κυριότητα ἢ κατοχὴν ἀεροσκάφους, τὸν τύπον καὶ τὴν ἰπποδύναμιν τούτου, ὡς καὶ τὴν μισθοδοσίαν προσωπικοῦ,

δδ) τὴν καταβαλλομένην ἐτήσιον δαπάνην δι' ὑπηρετικὴν ἢ οἰκιακὸν προσωπικόν, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τούτων.

εε) τὸ καταβαλλόμενον ἐτήσιον μίσθωμα διὰ κυρίαν κατοικίαν διὰ διαμονὴν εἰς δευτερεύουσαν ἢ τὸ φορολογούμενον τεκμαρτὸν μίσθωμα ἰδιοκατοικουμένης κυρίας καὶ δευτερεύουσας κατοικίας.

ς) Τὸ ἀσκούμενον ἐπάγγελμα ἢ τὸ εἶδος τῆς ἀσκουμένης ἐπιχειρήσεως, ὡς καὶ διορισμὸν ἀντικλήτου, ὡς καὶ ὁ δηλῶν δὲν κατοικῇ ἢ δὲν διαμένῃ εἰς τὴν ἐδραν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας.

στ) Τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀστυνομικῆς ἢ στρατιωτικῆς ταυτότητος ἢ τῶν πρὸς ταύτας ἐξομοιούμενων, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ πατρώνυμον, τὴν διεύθυνσιν καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δηλοῦντος. Τὰ στοιχεῖα τῆς ὑποπεριπτώσεως εε δέον νὰ ἀναφέρονται καὶ διὰ τὸν τυχόν ἐκμισθωτὴν κατοικίας ἢ διαμονῆς.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύνανται νὰ καθορίζωνται λεπτομερέστερον ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς δηλώσεως, ὡς καὶ τὰ ὑποβλητέα σὺν τῇ δηλώσει δικαιολογητικὰ ἔγγραφα. Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων δύνανται νὰ καθορίζωνται καὶ ἕτερα στοιχεῖα καὶ πληροφορίες, αἱ ὁποῖαι δέον νὰ ἀναγράφωνται ἐν τῇ δηλώσει.

*Ἀρθρον 7.

Μὴ βεβαίωσις φόρου.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Τὸ πρὸς βεβαίωσιν τελικῶς ὀφειλόμενον ποσὸν ἀμελείται ὡς καὶ τὸ φορολογητέον εἰσόδημα τοῦ δηλοῦντος καὶ τῆς συζύγου του, εἰς τὴν οἰοῦντο τίτλου βεβαίωσης, ἀφαιρουτικῶς λαμβανόμενον, δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν ἐξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν.

Ὡσαύτως ἀμελείται ἡ βεβαίωσις φόρου, ἐὰν τὸ πρὸς βεβαίωσιν τελικῶς ὀφειλόμενον ποσὸν, εἰς τὴν οἰοῦντο τίτλου βεβαίωσης, δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας (500) δραχμάς».

*Ἀρθρον 8.

Δήλωσις ἐνάρξεως ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 4045/1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν νόμων καὶ μέτρων ἀφορώντων τὰς χρηστικὰς μεταφορὰς» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

α1. Πᾶν φυσικὸν πρόσωπον ὑποχρεοῦται πρὸ πάσης ἐνάρξεως ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος εἰς τὴν ὑποβολὴν σχετικῆς περὶ τούτου δηλώσεως εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὴν Ἐφορὴν, ἐφοδιαζόμενον διὰ σχετικῆς βεβαίωσης τούτου.

Ἡ βεβαίωσις αὕτη ὑπόκειται εἰς τέλη χαρτοσήμου καθοριζόμενα ὡς ἑξῆς:

α) Δραχμαὶ 100 ἐπὶ ἀσκούντων ἐπάγγελμα εἰς χωρία ἢ κωμοπόλεις μέχρι 5.000 κατοίκων.

β) Δραχμαὶ 200 ἐπὶ ἀσκούντων ἐπάγγελμα εἰς κωμοπόλεις ἄνω τῶν 5.000 καὶ μέχρι 10.000 κατοίκων.

γ) Δραχμαὶ 300 ἐπὶ ἀσκούντων ἐπάγγελμα εἰς πόλεις ἄνω τῶν 10.000 καὶ μέχρις 20.000 κατοίκων.

δ) Δραχμαὶ 500 ἐπὶ ἀσκούντων ἐπάγγελμα εἰς πόλεις ἄνω τῶν 20.000 καὶ μέχρι 50.000 κατοίκων.

ε) Δραχμαὶ 1.000 ἐπὶ ἀσκούντων ἐπάγγελμα εἰς πόλεις ἄνω τῶν 50.000 κατοίκων».

2. Ὡσαύτως, ὑποχρεοῦνται εἰς ὑποβολὴν τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου δηλώσεως ἐντὸς προθεσμίας ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ τὰ φυσικὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν δηλώσει εἰσόδημα ἀπὸ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματός των κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1978.

*Ἀρθρον 9.

Ὑποχρεώσεις μισθωτῶν οἰκοδομῶν.

Οἱ μισθωτοὶ οἰκοδομῶν ἢ ἀκινήτων πάσης φύσεως ὡς ἐπίσης καὶ σκαφῶν ἀναψυχῆς ὑποχρεοῦνται κατὰ ἑκαστον οἰκονομικὸν ἔτος, ὅπως καὶ τὴν ὑπαβαλλομένην δηλωσὴν φορολογίας εἰσοδήματος δηλώνουν ἀναλυτικῶς τὰ καταβαλλόμενα κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον ἡμερολογιακὸν ἔτος ἐνοίκια διὰ τὰς ἀνωτέρω μισθώσεις τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐκμισθωτοῦ καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΑΣ ΥΛΗΣ — ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ — ΣΩΜΑ ΟΡΚΩΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΤΩΝ

*Ἀρθρον 10.

Τρόποι προσδιορισμοῦ εἰσδήματος.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ συνολικοῦ εἰσδήματος τῶν φυσικῶν προσώπων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 3323/55.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος προσδιοριζομένη δαπάνη εἶναι ἀνωτέρα τοῦ συνολικοῦ εἰσδήματος τοῦ προκύπτοντος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω Νομοθετικοῦ Διατάγματος, τὸ ὑποκείμενον εἰς φόρον εἰσόδημα προσδιορίζεται κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 14.

*Ἀρθρον 11.

Τεκμήριον ἐκ τῆς κτήσεως περιουσιακῶν στοιχείων.

1. Τὰ χρηματικὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα διατίθενται πράγματι κατὰ ἑκαστον ἔτος διὰ τὴν:

α) ἀγορὰν ἀκινήτων, αὐτοκινήτων, πλοίων ἀναψυχῆς, σκαφῶν ἀναψυχῆς, ἀεροσκαφῶν καὶ κινητῶν πραγμάτων μεγάλης ἀξίας, ἐξαιρέσει τῶν ἀποτελούντων τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον τῆς ἐμπορικῆς ἢ ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος, ὡς καὶ τῶν μηχανημάτων,

β) ἀνεγερσιν ἀκινήτων, ἐξαιρέσει τῶν ἀνεγειρομένων ὑπὸ ἐπιχειρήσεως φορολογουμένων κατὰ τὸ ἄρθρον 36α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 καὶ

γ) χορήγησιν δανείων πρὸς ἐταιρίαν εἰς τὰς ὁποίας μετέχουν ὡς ἐταῖροι, ἐξαιρέσει τῶν δανείων τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τῶν αὐτῶν προσώπων πρὸς ἐταιρίαν τηρούσας βιβλία πρώτης ἢ δευτέρας κατηγορίας τοῦ κώδικος φορολογικῶν στοιχείων καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν δι' ἑκαστον ἐταῖρον, λογίζονται ὡς ἐτήσια τεκμαρτὴ δαπάνη τοῦ φορολογουμένου καὶ τῆς συζύγου του καὶ προσταζέσθαι τὴν προσδιοριζομένην τεκμαρτὴν δαπάνην βάσει τοῦ ἄρθρου 12.

2. Τὰ διατιθέμενα ἢ διατεθέντα ἐντὸς τοῦ ἔτους 1978 χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὴν ἀπόκτησιν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς περιπτώσεις α' καὶ β' τῆς προηγούμενης παραγράφου, προκειμένης ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 14, μειοῦνται κατὰ ποσοστὸν εἰκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%).

"Αρθρον 12.

Τεκμήριον δαπανών διαβιώσεως.

1. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς συνολικῆς ἐτησίης δαπάνης διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου, τῆς συζύγου του καὶ τῶν συνοικούντων καὶ βαρυνόντων αὐτοὺς προσώπων λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὁριστικῶς τὰ κάτωθι στοιχεῖα:

Α) Ἡ βάση τοῦ ὕψους τῶν ἐτησίων ἐξόδων συντηρήσεως καὶ κυκλοφορίας ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως ὑπολογιζομένη ἐτησίᾳ τεκμαρτῇ δαπάνῃ ἀναλόγως τῶν φορολογητέων ἱππων τοῦ αὐτοκινήτου καὶ τῆς συμμετοχῆς τῆς εἰς τοὺς οἰκογενειακοὺς προϋπολογισμοὺς ὡς ἀκολουθῶς:

Φορολογήσιμοι ἱπποὶ αὐτοκινήτου	Ἐτησίᾳ τεκμαρτῇ δαπάνῃ διὰ τὸν ἔχοντα αὐτοκίνητον
6 ἢ 7	180.000
8	220.000
9	260.000
10	310.000
11	360.000
12	420.000
13	500.000
14	600.000
15	750.000
16	900.000
17	1.050.000
18	1.200.000
19	1.350.000
20	1.500.000
21	1.650.000
22	1.800.000
23 καὶ ἄνω	2.000.000

Ἐπὶ ὁμορρύθμων καὶ ἑτερορρύθμων ἐταιρειῶν ἔχουσιν εἰς τὴν κυριότητα ἢ κατοχὴν αὐτῶν ἐν μόνον ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως, ἢ ἀναλογοῦσα εἰς τοῦτο τεκμαρτῇ ἐτησίᾳ δαπάνῃ λογίζεται διὰ τὸν ὁμόρρυθμον ἑταῖρον φυσικὸν πρόσωπον τὸν ἔχοντα τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν συμμετοχῆς καὶ ἐπὶ ἰσοπόσῳ συμμετοχῆς, εἰς τὸν ποιοῦμενον τὴν μεγαλύτεραν χρῆσιν, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν εἶναι κύριος ἢ κάτοχος αὐτοκινήτου μεγαλύτερας ἱπποδυνάμεως.

Ἐὰν αἱ αὐταὶ ὡς ἄνω ἐταιρεῖαι εἶναι κύριοι ἢ κάτοχοι περισσοτέρων τοῦ ἐνὸς ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰσχύος κινητήρος μεγαλύτερας τῶν 6 ἢ 7 ἱππων, ἢ συνολικῇ τεκμαρτῇ δαπάνῃ δι' ἅπαντα τὰ αὐτοκίνητα ἐπιμερίζεται ἐξ ὁλοκλήρου ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐταίρων φυσικῶν προσώπων κατὰ τὰ ποσοστὰ τῆς συμμετοχῆς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι κύριοι ἢ κάτοχοι αὐτοκινήτου μεγαλύτερας ἱπποδυνάμεως τῶν ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐταιρείαν μεγαλύτερας ἱπποδυνάμεως.

Τὰ ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ἐτέρων διαχειριστῶν ἐταιρειῶς περιορισμένης εὐθύνης.

Ἐπὶ διευθυνόντων ἢ ἐντεταλμένων συμβούλων, διοικητῶν καὶ Προέδρων ἀνωνόμου ἐταιρείας ἀσκούντων πραγματικὴν διοίκησιν, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι κύριοι ἢ κάτοχοι ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως ἢ εἶναι κύριοι ἢ κάτοχοι ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως μικροτέρας ἱπποδυνάμεως τῶν ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἀνώνυμον ἐταιρείαν μεγαλύτερας ἱπποδυνάμεως, ἢ συνολικῇ ἐτησίᾳ τεκμαρτῇ δαπάνῃ ἐξ ὅλων τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως τῆς ἀνωνόμου ἐταιρείας μερίζεται ἰσοπόσως μεταξὺ ὅλων τῶν ἀνωτέρω, μὴ δυναμένη πάντως νὰ ὑπερβῇ δι' ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω προσώπων τὴν τεκμαρτὴν δαπάνην τοῦ μεγαλύτερας ἱπποδυνάμεως ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως τῆς Ἀνωνόμου Ἐταιρείας.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ὁ φορολογούμενος, ἢ σύζυγος ἢ τὰ προστάτευμένα μέλη διακρίνουν δευτέρον ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως, ἢ προσδιοριζομένη βάσει αὐτοῦ ἐτησίᾳ τεκμαρτῇ δαπάνῃ προσαυξάνεται κατὰ δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15%), δι' ἕκαστον πέραν τοῦ δευτέρου αὐτοκινήτου

ἢ ἐτησίᾳ τεκμαρτῇ δαπάνῃ προσαυξάνεται κατὰ τριάνοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%). Δὲν προσαυξάνεται ἡ ἐτησίᾳ τεκμαρτῇ δαπάνῃ διὰ τὸ δευτέρον ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως τῆς οἰκογενείας, ὅταν ἡ σύζυγος ἀσκήσῃ ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν μὴ ἐξαρτωμένη οἰκονομικῶς ἐκ τοῦ συζύγου τῆς ἢ ἐλευθέρῳ ἐπάγγελμα ἐκ τῶν ἀνταφερομένων ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἁρθροῦ 45 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἢ τυγχάνῃ μισθωτὸς ἢ δημόσιος ἢ ἰδιωτικὸς υπάλληλος. Ὡς πρῶτον αὐτοκίνητον θεωρεῖται: τὸ μεγαλύτερον εἰς ἱπποδύναμιν, ἀκολουθοῦν δὲ κατὰ σειράν τὰ ἐπόμενα.

Ἐὰν τὸ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως ἀγορασθῇ ἢ πωληθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐτους, ἀπὸ τὴν προκύπτουσιν ἐτησίαν τεκμαρτὴν δαπάνην λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὅσα δωδέκατα ὅσοι οἱ μῆνες τῆς κυριότητος ἢ κατοχῆς τοῦ αὐτοκινήτου. Διάστημα μεγαλύτερον τῶν δέκα πέντε (15) ἡμερῶν λογίζεται ὡς ὁλόκληρος μῆν.

Ὁ αὐτὸς τρόπος ὑπολογισμοῦ τῆς ἐτησίης τεκμαρτῆς δαπάνης ἐφαρμόζεται καὶ εἰς περίπτωσιν ἀκινήσεως τοῦ αὐτοκινήτου ἢ ὁλοκληρωτικῆς καταστροφῆς αὐτοῦ ἐξ οὐδένου λόγου.

Εἰς περίπτωσιν εἰκονικῆς μεταβιβάσεως ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως ἢ εἰκονικῆς κτήσεως ὑπὸ πλειόνων, τὸ τεκμήριον τῆς ἐτησίης τεκμαρτῆς δαπάνης χωρεῖ κατὰ ἐνὸς ἐκάστου διὰ τὸ σύνολον τῆς βάσεως τοῦ αὐτοκινήτου προκύπτουσιν ἐτησίᾳ τεκμαρτῆς δαπάνης. Ὡς εἰκονικὴ θεωρεῖται ἰδίᾳ ἡ μεταβίβασις αὐτοκινήτου ἢ ἡ κτήσις ὁσάκις πραγματοποιηθῇ μεταξὺ συγγενῶν ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἢ ἐκ πλαγίου μέχρι καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ ἐπιτρεπομένης ἀνταποδείξεως.

Ἐφ' ὅσον ἡ συγκυριότης τοῦ αὐτοκινήτου εἶναι πραγματικὴ ἢ ἐτησίᾳ τεκμαρτῇ δαπάνῃ ἐπιμερίζεται κατὰ τὸν λόγον τῶν ἰδανικῶν μεριδίων ἐκάστου.

Προκειμένου περὶ ἐκπαιδευτῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων χρησιμοποιοῦντων διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν πλείονα ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἐτησίης τεκμαρτῆς δαπάνης λαμβάνεται τὸ μεγαλύτερας ἱπποδυνάμεως αὐτοκίνητον.

Ἡ ἐξ ἐκάστου ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως προκύπτουσα τεκμαρτῇ δαπάνῃ μειοῦται κατὰ ποσοστὸν: α) δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15%) ἐὰν ἔχη παρέλθει χρονικὸν διάστημα ἀπὸ πέντε (5) μέχρι δέκα (10) ἐτῶν ἀρ' ὅτου τὸ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως τὸ πρῶτον ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν ἐν Ἑλλάδι, β) εἴκοσι ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) ἐὰν ἔχη παρέλθει χρονικὸν διάστημα ἄνω τῶν δέκα (10) καὶ μέχρι δέκα πέντε (15) ἐτῶν, γ) τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%) ἐὰν ἔχη παρέλθει χρονικὸν διάστημα ἄνω τῶν δέκα πέντε (15) ἐτῶν καὶ μέχρις εἴκοσι (20) ἐτῶν ἀρ' ὅτου τὸ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἐτέθη τὸ πρῶτον εἰς κυκλοφορίαν ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐὰν ἔχη ἀγορασθῇ ἀπ' εὐθιῆς ἀπὸ τὸν Ὄργανισμὸν Διαχειρίσεως Δημοσίου Ὑλικοῦ (ΟΔΔΥ), δ) πενήτηκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) ἐὰν ἔνη παρέλθει χρονικὸν διάστημα ἄνω τῶν εἴκοσι (20) ἐτῶν ἀρ' ὅτου τὸ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐτέθη τὸ πρῶτον εἰς κυκλοφορίαν ἐν Ἑλλάδι.

Ἐπὶ ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως εἰδικῶς διασκευασμένων δι' ἀναπήρους ἐὰν εἶναι μεγαλύτερα τῶν ὀκτῶ (8) φορολογητέων ἱππων, λαμβάνεται ὡς βάσις, ἢ βάσει τῶν ὀκτῶ (8) φορολογητέων ἱππων προκύπτουσα ἐτησίᾳ τεκμαρτῇ δαπάνῃ.

Β) Ἡ ἐτησίᾳ δαπάνῃ, καταβαλλομένη ἢ τεκμαρτῇ, δευτερευουσῶν κατοικιῶν ἐν γένει πολλαπλασιαζομένη ἐπὶ συντελεστῇ: α) Ἐνὰ ἐὰν πρόκειται περὶ μιᾶς ἰδιοκατοικουμένης δευτερευούσης κατοικίας, ἢ συνολικῇ κλειστῇ ἐπιφάνειᾳ τῆς ὁποίας δὲν ὑπερβαίνει: τὰ ἐξήκοντα (60) τετραγωνικὰ μέτρα, ἢ δὲ ἐπιφάνεια τοῦ οἰκοπέδου τὰ πεντακόσια (500) τετραγωνικὰ μέτρα. β) Δύο εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν. Ἐξαιρετικῶς δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ τεκμαρτῇ δαπάνῃ δευτερευούσης κατοικίας εὐρισκομένης εἰς χωρία κάτω τῶν δύο χιλιάδων

δων (2.000) κατοίκων, πλην θωρηκτών, ή οποία περιήλθε εκ κληρονομίας, δωρεάς ή πρεμιών εις τον φορολογούμενον ή την σύζυγον αυτού.

Γ) Η καταβαλλομένη ετήσια δαπάνη εις τους πέραν του ενός οικιακούς βοηθούς, οδηγούς αυτοκινήτων και λοιπών προσωπικών πολλαπλασιαζομένη επί συντελεστή δύο (2).

Δ) Η δαπάνη σκαφών αναψυχής ιδιωτικής χρήσεως εuryσκομένων εις την κυριότητα ή κατοχήν του φορολογούμενου, της συζύγου και των προστατευομένων μελών, όριζομένη ως ακολούθως:

α) επί ιστιοφόρων και μηχανοκινήτων σκαφών μετά χώρων ένδισιτήσεως χωρίς μόνιμον πλήρωμα (BARE BOAT) από 6 μέχρι 14 μέτρων όλικόν μήκος, εις το ποσόν των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) δραχμών.

β) επί ιστιοφόρων, μικτών (μετά ιστίων και μηχανής) ή μηχανοκινήτων σκαφών μετά μόνιμου πληρώματος ναυτολογημένου επί χρονικόν διάστημα δώδεκα (12) μηνών: αα) εις το ποσόν των δραχμών έννεακοσίων χιλιάδων (900.000), διά μηχανοκίνητα σκάφη από δέκα πέντε (15) μέχρι και είκοσι πέντε (25) κόρων όλικης χωρητικότητος, ββ) εις το ποσόν του ενός εκατομμυρίου τριακοσίων χιλιάδων (1.300.000) δραχμών διά μηχανοκίνητα σκάφη άνω των από είκοσι πέντε (25) έως και έβδομήκοντα πέντε (75) κόρων όλικης χωρητικότητος, γγ) εις το ποσόν του ενός εκατομμυρίου οκτακοσίων χιλιάδων (1.800.000) δραχμών, διά μηχανοκίνητα σκάφη άνω των έβδομήκοντα πέντε (75) έως και εκατόν πενήντα (150) κόρων όλικης χωρητικότητος.

Έάν το πλήρωμα είναι ναυτολογημένον επί χρονικόν διάστημα μικρότερον των δώδεκα μηνών, ή αντιστοιχούσα εις το προσωπικόν ετήσια δαπάνη εκ δραχμών έξακοσίων πενήντα χιλιάδων (650.000), ενός εκατομμυρίου (1.000.000) και ενός εκατομμυρίου διακοσίων χιλιάδων (1.200.000) δραχμών αντίστοιχως μειούται εις τόσα δώδεκατα όσος οι πραγματικοί μήνες της ναυτολογήσεώς του.

Διάστημα μεγαλύτερον των δέκα πέντε (15) ήμερών λογίζεται ως όλόκληρος μήν.

Έάν τα άνωτέρω σκάφη δέν έχουν ναυτολογημένον πλήρωμα, ή ετήσια δαπάνη καθορίζεται εις το ποσόν των διακοσίων πενήντα χιλιάδων (250.000), τριακοσίων χιλιάδων (300.000) και έξακοσίων χιλιάδων (600.000) δραχμών, αντίστοιχως.

γ) Επί των λοιπών μηχανοκινήτων και ιστιοφόρων σκαφών άνω χώρων ένδισιτήσεως όλικού μήκους πέντε (5) μέτρων εις το ποσόν των τεσσαράκοντα χιλιάδων (40.000) δραχμών, προσαυξανόμενον κατά είκοσι χιλιάδας (20.000) δραχμάς δι' έκαστον μέτρον πέραν των πέντε μέτρων μήκους.

δ) Επί ταχυπλόων μηχανοκινήτων σκαφών άνοικτω τύπου (κρίε - κράφτ) όλικού μήκους μέχρι πέντε (5) μέτρων εις το ποσόν των τεσσαράκοντα χιλιάδων (40.000) δραχμών, προσαυξανόμενον κατά είκοσι χιλιάδας (20.000) δραχμάς δι' έκαστον, πέραν των πέντε, μέτρον μήκους.

Διά το τεκμήριον της δαπάνης δέν λαμβάνονται ύπ' όψιν σκάφη προοριζόμενα δι' επαγγελματικήν χρήση.

2. Έάν ό φορολογούμενος, ή σύζυγός του ή τα προστατευόμενα μέλη δέν διαθέτουν, κατά τ' άνωτέρω, έπιβατικόν αυτοκίνητον ιδιωτικής χρήσεως ή το διατιθέμενον έπιβατικόν αυτοκίνητον ιδιωτικής χρήσεως είναι μικρότερον των έξι (6) φορολογησίμων ήπων, ως έσας προσδιορισμού της ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης λαμβάνεται, το έτήσιον ένοίκιον, καταβαλλόμενον ή το πέραν του άπαλλασταμένου φορολογούμενον τεκμαρτόν έξι ιδιοκατοικήσεως, της κυρίας κατοικίας, πολλαπλασιαζόμενον επί συντελεστή τρία (3), εάν το έτήσιον είναι: μέχρις 120.000 δραχμών, επί συντελεστή τρία και ήμισυ (3,5) εάν το έτήσιον ένοίκιον είναι από 120.001—144.000 δραχμών, επί συντελεστή τέσσαρα (4) εάν το έτήσιον ένοίκιον είναι από 144.001—168.000 δραχμών, επί συντελεστή τέσσαρα και ήμισυ (4,5) εάν το έτήσιον ένοίκιον

είναι από 168.001—200.000 δραχμών και επί συντελεστή πέντε (5) εάν το έτήσιον ένοίκιον είναι άνω των 200.000 δραχμών.

Οί κατά το προηγούμενον έδάφιον συντελεσταί μειούνται: α) εις το ήμισυ, έφ' όσον πρόκειται περί ιδιοκατοικουμένης κυρίας οικοδομής, β) κατά μία μονάδα προκειμένου περί καταβαλλομένου ένοικίου, έφ' όσον τα προστατευόμενα ύπό του φορολογούμενου μέλη, συμπεριλαμβανομένης και της συζύγου υπερεβαίνουν τα τρία (3). Η ύπό των προηγούμενων περιπτώσεων προβλεπόμενη μείωσις δέν ενεργείται εάν διά τα ως άνω πρόσωπα εφαρμόζονται αι διατάξεις των περιπτώσεων Γ' και Δ' της προηγούμενης παραγράφου.

Έάν ό φορολογούμενος ή ή σύζυγός του άσκη έμπορικήν ή χειρσιν ή έλευθέρην επαγγελμα, χρησιμοποιεί δέ την κατοικίαν των και προς άσκησιν του επαγγέλματός των το λαμβανόμενον ως έσας ένοίκιον κατοικίας μειούται κατά το έν τρίτον (1/3).

Έάν ό φορολογούμενος έχη κυρίαν διαμονήν εις ξενοδοχείον, λαμβάνεται ως καταβαλλόμενον ένοίκιον το ποσόν, το όποιον αντιπροσωπεύει ένοίκιον διαμονής. Έάν εις τον λογαριασμόν του ξενοδοχείου περιλαμβάνεται και αντίτιμον διατροφής, ως ένοίκιον κατοικίας λαμβάνεται το ήμισυ του συμφωνηθέντος ποσού.

Έάν ή έσας του ένοικίου της κυρίας κατοικίας προκύπτουσα ετήσια τεκμαρτή δαπάνη είναι μεγαλύτερα κατά ποσόν είκοσι πέντε επί τοις εκατόν (25%) από την αντίστοιχον δαπάνην την προκύπτουσαν επί τη βάση του έπιβατικού αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσεως, ως βάσις προσδιορισμού της ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης λαμβάνεται το ένοίκιον της κυρίας κατοικίας.

Είς την κατά τ' άνωτέρω δαπάνην προστίθενται και αι δαπάναι των περιπτώσεων Β' έως και Δ' της προηγούμενης παραγράφου.

3. Το κατά τας διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων προσδιοριζόμενον έτήσιον συνολικόν ποσόν τεκμαρτής δαπάνης διαβιώσεως δέν δύναται να άφαισθητηθή από τον φορολογούμενον.

Άρθρον 13.

Μή εφαρμογή του τεκμηρίου.

1. Δέν εφαρμόζεται το τεκμήριον προσδιορισμού της ετήσιας δαπάνης:

α) Προκειμένου περί άγροτών οι όποιοι ασχολούνται προσωπικώς ή διά των μελών της οικογενείας των κατά κύριον επαγγελμα εις γεωργικάς έκμεταλλεύσεις.

β) Προκειμένου περί μισθωτών και συνταξιούχων έφ' όσον ό φορολογούμενος και ή σύζυγός του έχουν μόνον εισοδήματα εκ μισθωτών ύπηρεσιών, διαθέτουν δέ έπιβατικόν αυτοκίνητον ιδιωτικής χρήσεως μέχρι δέκα (10) φορολογησίμων ήπων ή το ένοίκιον της κυρίας κατοικίας δέν υπερεβαίνει το ποσόν των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) δρα., εκτός εάν διά τα ως άνω πρόσωπα εφαρμόζονται αι διατάξεις των περιπτώσεων Γ' και Δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 12.

γ) Προκειμένου περί αναπήρων διά το ποσόν της δαπάνης ή όποια προκύπτει βάσει του έπιβατικού αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσεως το όποιον άπαλλάσσεται των τελών κυκλοφορίας.

δ) Προκειμένου περί ασκούντων έλευθέρην επαγγελμα διά το ποσόν της δαπάνης ή όποια προκύπτει βάσει του έπιβατικού αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσεως μέχρι δέκα (10) φορολογησίμων ήπων μόνον διά τα δύο (2) πρώτα έτη άσκήσεως του επαγγέλματός των και έφ' όσον ό φορολογούμενος δέν έχει έτερα, πλην του εκ της άσκήσεως του επαγγέλματός του, εισοδήματα, ή δέ σύζυγός του έξι εισοδήματα πηγής.

ε) Προκειμένου περί μετοικησάντων πρώτόπων, τα όποια εισήγαγον μέχρι της έναρξεως ισχύος του παρόντος έπιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσεως επί τη καταβολή μειωμένων δαμωών και φόρων κατά τας ισχυούσας σχετικώς περί μετοικούντων διατάξεις, διά το ποσόν της δαπάνης ή όποια προκύπτει βάσει του έπιβατικού αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσεως

διά τὰ οίκον. ἔτη 1979 καὶ 1980, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔχουν εἰσόδημα μόνον ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν, ἢ δὲ σύζυγός των δὲν ἔχει εἰσοδήματα ἐξ οἰασδήποτε πηγῆς, ἐκτὸς ἐὰν διὰ τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων Γ' καὶ Δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12.

στ) Προκειμένου περὶ τῶν κατωτέρων πληρωμάτων καὶ τῶν ἀξιοματικῶν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος ἔχει μόνον ἀμοιβὰς αἱ ὁποῖαι ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου εἰσοδήματος ἢ φορολογούνται κατ' εἰδικὸν τρόπον θάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἢ δὲ σύζυγός του δὲν ἔχει εἰσοδήματα ἐξ οἰασδήποτε πηγῆς, διὰ τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης, ἢ ὁποῖα προκύπτει θάσει τοῦ ἐπιβατικῆς αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως ἢ τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου τῆς κυρίας κατοικίας, ἐκτὸς ἐὰν διὰ τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων Γ' καὶ Δ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 12.

ζ) Προκειμένου περὶ ἀλλοδαποῦ προσωπικοῦ μὴ μονίμως διαμένοντος ἐν Ἑλλάδι ἢ ἡμεδαπῶν διαμενόντων μονίμως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἀπασχολουμένων ἀποκλειστικῶς εἰς ἐπιχειρήσεις ὑπαγομένης εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 89/1967 «περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν ἐμποροδιομηχανιῶν ἑταίρειων», τοῦ Α.Ν. 378/1968 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 89/1967 «περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν ἐμποροδιομηχανικῶν ἑταίρειων» καὶ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. 27/1975 «περὶ φορολογίας πλοίων, ἐπιβολῆς εἰσφοράς πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς Ἑμπορικῆς Ναυτιλίας, ἐγκαταστάσεως ἄλλοδαπῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ρυθμίσεως συναρῶν θεμάτων», ὡς ἰσχύει, διὰ τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας τεκμαρτῆς δαπάνης, ἢ ὁποῖα προκύπτει θάσει τοῦ ἐπιβατικῆς αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως ἢ τοῦ ἐνοικίου.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 δὲν ἐφαρμόζονται:

α) Ἐπὶ ἀγορᾶς ἀκινήτων ἢ ἀνεγέρσεως ἀκινήτων εἰς τὸν Νομὸν Θεσσαλονίκης, τὴν Ἑπαρχίαν Βισαλτίας τοῦ Νομοῦ Σερρών καὶ τὴν Ἑπαρχίαν Κιλκίς τοῦ Νομοῦ Κιλκίς πραγματοποιουμένων μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1979.

β) Ἐπὶ χορηγήσεως δανείων μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1979 πρὸς ἑταιρείας ἐγκατεστημένας εἰς τὰς περιφέρειας, περὶ ὧν ἡ περίπτωσις α', ὑπὸ τῶν ἐταίρων.

*Ἀρθρον 14.

Ὑπολογισμὸς φόρου ἐπὶ προκύπτουσας διαφορᾶς εἰσοδήματος.

1. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ δηλωθέντος εἰσοδήματος ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου, τῆς συζύγου του καὶ τῶν προστατευομένων μελῶν αὐτοῦ καὶ τῆς δαπάνης δι' ἀπόκτησιν περιουσιακῶν στοιχείων, ὡς καὶ τῆς ἐτησίας τεκμαρτῆς δαπάνης διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου, τῆς συζύγου του καὶ τῶν προστατευομένων μελῶν αὐτῶν, προσαυξάνει τὰ δηλούμενα ἢ προσδιοριζόμενα κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος εἰσοδήματα τοῦ φορολογουμένου ἢ τῆς συζύγου του κατὰ περίπτωσιν ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ἐξ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων καὶ ἐὰν δὲν δηλοῦται εἰσόδημα ἀπὸ τὰς πηγὰς αὐτάς, ἢ διαφορὰ θεωρεῖται εἰσόδημα θάσει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον προκύπτουσα διαφορὰ, καθ' ὃ μέρος προέρχεται ἀπὸ δαπάνην δι' ἀγορὰν ἀκινήτου, κατανέμεται ἰσμερῶς πρὸς φορολογίαν εἰς τὸ ἔτος τῆς πραγματοποιήσεως τῆς δαπάνης καὶ τὰ δύο ἐπόμενα τοῦτου ἔτη.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζονται ὁσάκις ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ δηλωθέντος εἰσοδήματος ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου, τῆς συζύγου του καὶ τῶν προστατευομένων μελῶν αὐτοῦ καὶ τῆς δαπάνης δι' ἀπόκτησιν περιουσιακῶν στοιχείων ὡς καὶ τῆς ἐτησίας τεκμαρτῆς δαπάνης διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου, τῆς συζύγου του καὶ τῶν προστατευομένων μελῶν αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίνει κατὰ πρὸς τὸν δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) ἐπὶ τοῦ δηλωθέντος εἰσοδήματος. Ἐξαιρητικῶς διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1979 αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζονται ὁσάκις ἡ κατὰ τ' ἄνωτέρω διαφορὰ δὲν ὑπερβαίνει ποσοστὸν εἰκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) ἐπὶ τοῦ δηλωθέντος εἰσοδήματος.

2. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος κατὰ τὸν προπαραδιορισμὸν τῆς ὡς ἄνω διαφορᾶς ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ τὰ ἐν τῇ δηλώσει ἀναφερόμενα καὶ προσηκόντως ἀποδεικνυόμενα χρηματικὰ ποσὰ ἀνεξαρτήτως χρόνου κτήσεώς των, διὰ τῶν ὁποίων καλύπτεται ἡ περιορίζεται ἢ προκύπτουσα διαφορὰ. Τὰ ποσὰ ταῦτα εἶναι ἰδίᾳ:

α) Εἰσοδήματα τὰ ὁποῖα ἀπεκτῆσαν κατὰ τὸ αὐτὸ οἰκονομικὸν ἔτος ἀπὸ τὸν ἴδιον, τὴν σύζυγον του καὶ τὰ προστατευόμενα μέλη καὶ τὰ ὁποῖα ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου ἢ φορολογοῦνται κατ' εἰδικὸν τρόπον κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις, β) χρηματικὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα δὲν θεωροῦνται εἰσόδημα κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις, γ) ἀνάλωσις κεφαλαίου τὸ ὁποῖον ἀποδεδειγμένως ἐφορολογήθη κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ἢ ἀπῆλθῃ τοῦ φόρου νομίμως, δ) χρηματικὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ διάθεσιν περιουσιακῶν στοιχείων, ε) εἰσπραγὴ συναλλάγματος μὴ υποχρεωτικῶς ἐκχωρητέου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, στ) δάνεια, ζ) δωρεὰ. Εἰς τὴν περίπτωσιν οὗτην ἡ δωρεὰ φορολογεῖται κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις εἰς τὴν φορολογίαν δωρεῶν.

Ὁ φορολογούμενος καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ δικαιολογήσουν ποτὸν μέχρις ἐξακοσίων χιλιάδων (600.000) δραχμῶν, τὸ ὁποῖον διατίθεται δι' ἀγορὰν πρώτης κατοικίας ἢ ἀνεγέρσιν τοιαύτης ἐπὶ οἰκπέδου τοῦ φορολογουμένου ἢ τῆς συζύγου του ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν τυγχάνουσιν κύριοι κατὰ πλήρως δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἢ ἰσοδίου ἐπιχειρήσεως ἐτέρας οἰκίας ἢ διαμερίσματος ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς πόλιν ἄνω τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) κατοίκων.

3. Ὁ φορολογούμενος εἰς τὸν ὁποῖον ἀποστέλλεται τὸ ἐκκαθαριστικὸν σημείωμα δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸ περιεχόμενον τούτου διὰ παντὸς ἀποδεικτικῶν μέσων καὶ νὰ ἀσκήσῃ τὰ ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων δικαιώματα.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται τὰ ὑποβαλλόμενα διὰ τῆς δηλώσεως φορολογίας εἰσοδήματος δικαιολογητικὰ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2.

5. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 10 ἕως καὶ 14 ἐφαρμόζονται ἀπὸ τοῦ οἴκου, ἔτους 1979 παραφυλαττομένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 13.

*Ἀρθρον 15.

Σῶμα Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν.

1. Συνίσταται εἰδικὸν Σῶμα Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνατίθεται: α) Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀγοραίας ἀξίας ἀκινήτων, β) ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀγοραίας ἀξίας μὴ εἰσπραγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον μετοχῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ γ) ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀξίας ἐτέρων κινητῶν μετὰ τῆς ἀξίας, ὡς ἔργων τέχνης ἢ συλλογῶν.

2. Οἱ ὁρκωτοὶ ἐκτιμηταὶ ἐπιλαμβάνονται τοῦ ἔργου των κατόπιν αἰτήσεως τοῦ εἰς φόρον ὑποχρέου ἢ τῆς ἀρμοδίας Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς ἢ κατόπιν προδικαστικῆς ἀποφάσεως δικαστηρίου. Τὸ πόρισμα τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐκτιμητῶν, ἐπέχει θέσιν ἐκθέσεως πραγματογνωμοσύνης.

3. Κατὰ τὴν διενέργειαν τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ ἀντικειμένου τῆς φορολογίας ὁ ὁρκωτὸς ἐκτιμητὴς λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τοῦ τὰς εἰδικὰς δι' ἐκάστην περίπτωσιν διατάξεις φορολογικῆς νομοθεσίας, αἱ ὁποῖαι προβλέπουσι τὸν τρόπον προσδιορισμοῦ τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ ὑπὸ ἐκτίμησιν ἀντικειμένου καὶ ὀρίζουν τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν πρὸς τοῦτο. Ὡς αὐτῶς, οὗτος λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τοῦ καὶ πᾶν ἕτερον στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ὑπὸ ἐκτίμησιν ἀντικειμένου, συμβάλλει εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς ἀγοραίας ἀξίας αὐτοῦ, δικαιούμενος, ἰδίᾳ προκειμένου περὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν μὴ εἰσπραγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον μετοχῶν τῶν ἀνωνύμων ἑταίρειων, νὰ λαμβάνῃ γνώσιν καὶ ἐλέγχῃ οἰονδήποτε βιβλίον, λογαριασμὸν καὶ στοιχεῖον τῆς ἑταιρείας, κρινόμενον χρήσιμον διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ πορίσματος τοῦ.

Πᾶς ὅστις, κατ' οἰονδήποτε τρόπον, παρακωλύει τὸ ἔργον τῶν ὁρκωτῶν ἐκτιμητῶν ἢ προκειμένου ἰδίᾳ περὶ ἐκτιμήσεως

μη εισηγμένων εις τὸ Χρηματιστήριον μετοχῶν ἀρνεῖται εἴτε ὡς μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας, εἴτε ὡς Διευθυντὴς ἢ ὑπάλληλος αὐτῆς νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὀρκωτῶν ἐκτιμητῶν τὰ βιβλία καὶ λοιπὰ ἐν γένει στοιχεῖα τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας ἢ ἀρνεῖται νὰ παράσῃ τὰς αἰτουμένας πληροφορίες, εἴτε παρεμβάλλει δυσχερείας εἰς τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐκτιμήσεως, τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρι πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δραχ. Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος Ὀρκωτῶν Ἐκτιμητῶν, καὶ ἢς ἐπιτρέπεται προσφυγὴ καὶ ἔνδικο μέσα ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων. Τὸ ποσὸν τοῦ προστίμου εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ εἰσάγεται εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, ὡς δημόσιον ἔσοδον.

4. Διὰ Π. Δ/τος ὁρίζονται τὰ τῆς συγκροτήσεως, συνθέσεως, διοικήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Σώματος ὀρκωτῶν ἐκτιμητῶν, τὰ ἀπαιτούμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, ὡς καὶ ἡ ἰδιόζουσα ἐμπειρία τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ διαθέτουν τὰ ὡς μέλη τοῦ Σώματος διοριζόμενα πρόσωπα, τὰ τῆς διαδικασίας διορισμοῦ καὶ ἀπολύσεως αὐτῶν, τὰ τῶν εὐδυνῶν τὰς ποίας ὑπέχουν ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ ἔργου τῶν, ὡς καὶ τῶν ἐπὶ παραθέσει τούτων ἐπιβαλλομένων κυρώσεων τὰ τοῦ τρόπου διορισμοῦ τῆς ἀμοιβῆς τῶν καὶ ποῖον θὰ βαρύνῃ αὐτῇ, τὸ ἀρμόδιον ὄργανον διὰ τὴν ἐκκαθάρισίν τῆς, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τοῦ Σώματος.

5. Αἱ καταβαλλόμεναι ὑπὸ τῶν ὑποχρέων ἀμοιβαὶ κατατίθενται εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν τίτλον «Λογαριασμὸς Ὀρκωτῶν Ἐκτιμητῶν» μὴ ὑποκειμένη ἐπ' ὀνόματι τοῦ Σώματος Ὀρκωτῶν Ἐκτιμητῶν (ΣΟΕ) εἰς φόρον, τέλη χαρτοσήμου ἢ εἰς οἰανδήποτε κράτησιν. Αἱ ἀμοιβαὶ τῶν ὀρκωτῶν ἐκτιμητῶν ὑποβάλλονται εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων ἐπιβαλλομένης φορολογικᾶς ὑποχρεώσεως.

6. Ἡ εἰσπραξὶς τῆς ἀμοιβῆς εἰς περίπτωσιν μὴ καταβολῆς αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου, ἐνεργεῖται ἀναγκαστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Ὡς τίτλος ἐκτελεστος χρησιμεύει ἡ διαπιστώσα τὴν ὀφειλὴν ἀπόφασις τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος τῶν Ὀρκωτῶν Ἐκτιμητῶν.

7. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Π.Δ. ἀπαιτούμενων δαπανῶν δύναται: α) κατὰ τὰ δύο πρώτα ἔτη τῆς λειτουργίας τοῦ ΣΟΕ νὰ ἐπιχορηγηθῇ ὁ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος Λογαριασμὸς Ὀρκωτῶν Ἐκτιμητῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δι' ἀναλόγου ποσοῦ μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 5.000.000 δραχμῶν. Ἡ ἐπιχορηγήσεις αὕτη ἐγκρίνεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δικαιοσύνης, ἐγγραφομένης ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ ἀποτελεῖ ἔσοδον τοῦ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Ὀρκωτῶν Ἐκτιμητῶν καὶ β) τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τοῦ Σώματος Ὀρκωτῶν Ἐκτιμητῶν νὰ συνάπτῃ δάνειον παρὰ Τραπεζῆς ἢ τοῦ Δημοσίου, παρέχον ἐγγύησιν τὰ ἔσοδα τοῦ Λογαριασμοῦ Ὀρκωτῶν Ἐκτιμητῶν.

8. Τὸ Σῶμα τῶν Ὀρκωτῶν Ἐκτιμητῶν διοικεῖται καὶ ἐλέγχεται ὑπὸ ἐπταμελοῦς Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου διοριζομένου διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ἐμπορίου καὶ Δικαιοσύνης.

9. Ἡ ἐποπτεία τοῦ Σώματος Ὀρκωτῶν Ἐκτιμητῶν ἀσκεῖται ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δικαιοσύνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Ἄρθρον 16.

Φορολογία καθαρῶν κερδῶν
ἐταιρειῶν καὶ κοινοπραξιῶν.

1. Τὸ ἄρθρον 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθοῦσ:

Ἄρθρον 16α.

Φορολογία καθαρῶν κερδῶν ὁμορρυθμῶν, ἑτερορρυθμῶν, περιορισμένης εὐδύνῃς ἐταιρειῶν καὶ κοινοπραξιῶν.

1. Αἱ ὁμορρυθμοὶ καὶ ἑτερορρυθμοὶ ἐταιρεῖαι, ὡς καὶ κοινοπραξίαι τεχνικῶν ἔργων, πλὴν τῶν κοινοπραξιῶν εἰς ἃς συμμετέχουν μόνον ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι, ὑποχρεοῦνται, ὅπως καὶ ἑκάστη ἐτος καὶ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διαχειριστικῆς τῶν περιόδου ὑποβάλλουν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφόρον τῆς ἑξέως τῶν δηλώσιν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποῖα προσέχουν κατὰ τὴν λήξιν τῆς διαχειριστικῆς περιόδου καὶ τῆς κατανομῆς τῶν κερδῶν ἢ ζημιῶν μεταξὺ τῶν ἐταίρων. Εἰς ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως ταύτης ὑποχρεοῦνται καὶ αἱ ἐταιρεῖαι περιορισμένης εὐδύνῃς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἰσχυρισμοῦ τῶν. Εἰδικῶς εἰς τὴν ὑποβαλλομένην ὑπὸ τῆς κοινοπραξίας τεχνικῶν ἔργων δηλώσιν ἀναγράφεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀντιπροσώπου καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ εκπροσώπου αὐτῆς.

2. Τὰ καθαρὰ κέρδη τῶν ὁμορρυθμῶν, ἑτερορρυθμῶν καὶ περιορισμένης εὐδύνῃς ἐταιρειῶν, ὡς καὶ κοινοπραξιῶν τεχνικῶν ἔργων, πλὴν τῶν κοινοπραξιῶν εἰς ἃς συμμετέχουν μόνον ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι, ὡς ταῦτα προσδιορίζονται: βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν κερδῶν τὰ ὁποῖα:

α) προσέρχονται ἀπὸ συμμετεχόντων εἰς ἑτέραν ὁμορρυθμὴν, ἑτερορρυθμὴν ἢ περιορισμένης εὐδύνῃς ἐταιρείαν.

β) ἀπαλλοτρίωνται τοῦ φόρου βάσει οἰονδήποτε νόμου ἢ ἔχουν φορολογηθῇ κατ' εἰδικὸν τρόπον διὰ τῶν ἰσχυουσῶν ἐκάστοτε διατάξεων.

φορολογοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποδόσεως κλίμακος:

Κλίμακον κερδῶν	Συντελεστὴς φόρου	Ποσὸν φόρου	Σύνολον Κερδῶν	Φόρου
300.000	7%	21.000	300.000	21.000
300.000	13%	39.000	600.000	60.000
ὑπερβάλλον	18%			

Ἐπὶ πλέον ἐπιβάλλεται εἰσφορά ὑπὲρ Ο.Γ.Α. ἀνερχομένη εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) ἐπὶ τοῦ ἀναλογούντος φόρου.

Ὁ ὀφειλόμενος φόρος καὶ εἰσφορά ὑπὲρ Ο.Γ.Α. καταβάλλονται εἰς ὅκτω (8) ἡμέρας μηνιαίας δόσεις ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη συν τῇ ὑποβολῇ τῆς ἐμπροσθέντος δηλώσεως.

3. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος τῆς ἑξέως τῆς ἐταιρείας ἢ κοινοπραξίας προβαίνει, κατόπιν ἐλέγχου, εἰς τὴν ἐκδόσιν καὶ κοινοποίησιν πρὸς τὴν ἐταιρείαν ἢ κοινοπραξίαν πράξεως προσδιορισμοῦ τοῦ ἀποτελεσμάτων. Ἡ κοινοποίησις τῆς πράξεως προσδιορισμοῦ ἀποτελεσμάτων τῆς κοινοπραξίας ἐνεργεῖται εἰς τὸν ἀναφερόμενον ἐν τῇ δηλώσει νόμον ἐκπροσώπων αὐτῆς καὶ ἐν περιπτώσει μὴ ἔργου εἰς οἰονδήποτε μέλος τῆς κοινοπραξίας. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 50 ἕως 59, 65 καὶ 68 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, τοῦ ἁρθροῦ 16 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 καὶ τοῦ Ν. 4125/1930 περὶ κυρώσεως τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας καὶ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὅγκου τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ καθορισμοῦ τῶν τελῶν διαδικασίας, ὡς ἰσχύουν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιβαλλομένου κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον φόρου ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν ἐταιρειῶν ἢ κοινοπραξιῶν. Ὁ φόρος καὶ ἡ εἰσφορά ἐβαλύνονται ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐταιρείας, προκειμένου δὲ περὶ κοινοπραξιῶν τεχνικῶν ἔργων ἐπ' ὀνόματι ὅλων τῶν κοινοπρακτούντων ἑκάστος τῶν ὁποίων εὐδύνεται εἰς ὁλόκληρον διὰ τὴν καταβολὴν του.

4. Τὰ προσδιοριζόμενα ἀποτελέσματα βάσει ὁριστικῆς ἀποφάσεως διοικητικοῦ πρωτοδικείου ἢ κατόπιν διοικητικῆς ἐπιλήσεως τῆς διαφοράς ἢ λόγῳ μὴ ἀσκήσεως προσφυγῆς δὲν δύναται νὰ ἀμφισβητηθῶν ὑπὸ τῶν ἐταίρων ἢ τῶν μελῶν τῆς κοινοπραξίας. Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ἀνακοινούνται ὁμέπως εἰς τοὺς ἀρμόδιους διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς φορολογίας εἰσδημίας τῶν ἐταίρων ἢ μελῶν τῆς κοινοπραξίας Οἰκονομικὸς Ἐφόρος.

5. Τὰ ἀναλογούντα εἰς ἑκάστην ἐταιρείαν ἢ μέλος τῆς κοινοπραξίας καθαρὰ κέρδη συναθροίζονται εἰς τὰ λοιπὰ εἰσο-

δήματα αυτού και φορολογούνται με την κλίμακα του άρθρου 9 του Ν.Δ. 3323/1955 μόνον όταν ο έσος ταύτης αναλογών φόρος δια τα κέρδη ταύτα, είναι μεγαλύτερος από τον προκύπτοντα φόρον έσσει των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 δια τα αυτά κέρδη. Είς την περίπτωση τούτην εκπίπτεται ο έσσει ονόματι της εταιρείας ή κοινοπραξίας φόρος και εισφορά υπέρ ΟΓΑ δια τα αναλογούντα είς τον έταίρον ή μέλος της κοινοπραξίας κέρδη. Έάν έταίρος είναι Άνώνυμος Έταιρεία ή άλλουδαπή επιχείρησις, τὰ αναλογούντα είς ταύτην καθαρά κέρδη προστίθενται είς πσταν περιπτώσιν είς τὰ λοιπά εισοδήματα και φορολογούνται έσσει των διατάξεων του Ν.Δ. 3843/1958 εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων του προηγουμένου έδαφίου.

Είς πσταν άλλην περίπτωσην ο έταίρος ή μέλος της κοινοπραξίας δέν συναυρόζει είς τὰ λοιπά εισοδήματα τὰ αναλογούντα είς αυτόν κέρδη από την συμμετοχήν του είς την Έταιρείαν ή κοινοπραξίαν, ο δέ καθαρή ύπό της Έταιρείας ή κοινοπραξίας φόρος και εισφορά υπέρ ΟΓΑ δια τα κέρδη ταύτα δέν συμψηφίζονται προς τον όφειλόμενον από τον έταίρον ή μέλος της κοινοπραξίας φόρον ούτε εκπίπτεται ως δαπάνη έν των άκαθάριστων έσόδων της Έταιρείας ή κοινοπραξίας έσσει των διατάξεων του άρθρου 35 του Ν.Δ. 3323/1955.

6. Αί διατάξεις των παραγράφων 2 και 5, ως και του τελευταίου έδαφίου της παραγράφου 3 δέν εφαρμόζονται επί όμορρύθμων, έτερορρύθμων και περιορισμένης ευθύνης Έταιρειών των όποιων τὰ καθαρά κέρδη δέν υπερβαίνουν τὸ πσταν των διακρίσεων πενήκοντα χιλιάδων (250.000) δραχ. υπό την προϋπόθεσιν ότι οί έταίροι και οί σύζυγοι αυτών, δέν έχουν άλλα εισοδήματα έξ έμπορικῶν επιχειρήσεων ή έξ άλλων πηγών. Όσχωτως δέν εφαρμόζονται αί άνωτέρω διατάξεις επί των όμορρύθμων, έτερορρύθμων και περιορισμένης ευθύνης Έταιρειών, των όποιων τὸ εταιρικόν κεφάλαιον κατά ποσοστόν όγδοήκοντα επί τοίς εκατόν (80%) τουλάχιστον είναι επενδυμένον είς ακινήτα, άξίας τουλάχιστον ένός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχ., τὰ όποία έξυπηρετούν άποκλειστικῶς τὰς ανάγκας της επιχείρησης. Προκειμένου περί Έταιρειών τηρουσών ειδικά τετάρτης κατηγορίας του Κ.Φ.Σ., ως κεφάλαιον λαμβάνεται ή καθαρά περιουσία της Έταιρείας.

7. Δί άποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών καθορίζεται ο τύπος και τὸ περιεχόμενον της δηλώσεως του παρόντος άρθρου.

2. Αί διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται από του οικονομικού έτους 1979.

Άρθρον 17.

Εισόδημα τεχνικών επιχειρήσεων.

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 36α του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ίσχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Τὸ καθαρόν κέρδος των επιχειρήσεων των άσχολουμένων είς την πώλησιν άνεγειρομένων οικοδομῶν, έξευστικῶν δια χρήσεως συντελεστού καθαρού κέρδους επί των άκαθάριστων έσόδων.

Ός άκαθάριστα έσοδα λαμβάνονται:

α) Τὸ τίμημα των πραγματοποιηθεισών πωλήσεων αὐτοτελῶν οικοδομῶν, διαμερισμάτων πολυκατοικιών, καταστημάτων, γραφείων, άποθηκῶν και λοιπῶν χώρων, ως τούτο καθορίζεται είς τὰ οικεία πωλητήρια συμβόλαια.

β) Η διαφορά μεταξύ του ως άνω φορολογηθέντος τιμήματος ή άξίας κατά περίπτωσην και της πραγματικής άξίας του ακινήτου. έξευστικῶν κατά τὰς περί φορολογίας μεταβιβάσεως ακινήτων διατάξεις.

Ός πωλήσεις θεωρούνται και αί άπ' ευθείας υπό του οικουδόχου γενόμεναι δια λογαριασμόν του εργολήπτου.

γ) Η πραγματική άξία, ή έξευστικῶν κατά τὰς περί φορολογίας μεταβιβάσεως ακινήτων διατάξεις, των περιεργουμένων αὐτοτελῶν οικοδομῶν, διαμερισμάτων, καταστημάτων, γραφείων, άποθηκῶν και λοιπῶν χώρων είς τὰ μέλη της

εταιρείας ή κοινοπραξίας κατά τον χρόνον της διαλύσεως όμορρύθμου, έτερορρύθμου και περιορισμένης ευθύνης εταιρείας ή κοινοπραξίας. θεωρείται άκαθάριστον έσοδον της εταιρείας ή κοινοπραξίας κατά τον χρόνον της διαλύσεως ταύτης. Τὸ προκύπτον έσσει των έσόδων τούτων καθαρόν κέρδος φορολογείται επί όνόματι των έταίρων ή μελών της κοινοπραξίας κατά τὸ ήμισυ κατά τὸ έτος της διαλύσεως της εταιρείας ή κοινοπραξίας και κατά τὸ υπόλοιπον κατά τὸ άμέσως επόμενον έτος.

Ο συντελεστής καθαρού κέρδους όρίζεται είς δέκα πέντε επί τοίς εκατόν (15%). Είς την περίπτωσην κατά την όποιαν:

α) Η επιχείρησις δέν τηρεί τὰ προβλεπόμενα υπό του Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων βιβλία και στοιχεία ή τηρεί βιβλία κατωτέρας κατηγορίας από τὰ όριζόμενα υπό του Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, ο άνωτέρω συντελεστής καθαρού κέρδους προσαυξάνεται κατά πενήκοντα επί τοίς εκατόν (50%). ββ) Αί εμφανιζόμεναι ως πραγματοποιηθείσαι είς τὰ βιβλία και στοιχεία της επιχείρησης δαπάναι κατασκευῆς των άνεγειρομένων οικοδομῶν εύρίσκονται είς προφανή δυσαναλογίαν έναντι του πραγματικού κόστους, ο Οικονομικός Έφορος δικαιούται νά προσαυξήσῃ τον ως άνω συντελεστήν καθαρού κέρδους μέχρι ποσοστού τριάκοντα επί τοίς εκατόν (30%) αυτού. Δέν θεωρείται ότι υπάρχει προφανής δυσαναλογία όταν ή διαφορά μεταξύ πραγματοποιηθεισών δαπανῶν και πραγματικού κόστους είναι μέχρις είκασιν επί τοίς εκατόν (20%) επί του πραγματικού κόστους».

2. Είς τὸ τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 36α του Ν.Δ. 3323/1955, ως ίσχύει, προστίθενται έδαφια έχοντα ως ακολούθως:

«Είς την περίπτωσην κατά την όποιαν: α) Η επιχείρησις δέν τηρεί τὰ προβλεπόμενα υπό του Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων βιβλία και στοιχεία ή τηρεί βιβλία κατωτέρας κατηγορίας από τὰ όριζόμενα υπό του Κώδικος τούτου, ο προβλεπόμενος υπό των περιπτώσεων α', β' και γ' συντελεστής καθαρού κέρδους προσαυξάνεται κατά πενήκοντα επί τοίς εκατόν (50%). ββ) Αί εμφανιζόμεναι ως πραγματοποιηθείσαι είς τὰ βιβλία και στοιχεία της επιχείρησης δαπάναι κατασκευῆς των τεχνικών έργων έν γένει ή οικοδομῶν εύρίσκονται είς προφανή δυσαναλογίαν έναντι του πραγματικού κόστους, ο Οικονομικός Έφορος δικαιούται νά προσαυξήσῃ τούς συντελεστάς καθαρού κέρδους τούς προβλεπόμενους υπό των περιπτώσεων α', β' και γ' μέχρι ποσοστού τριάκοντα επί τοίς εκατόν (30%) αυτών. Δέν θεωρείται ότι υπάρχει προφανής δυσαναλογία όταν ή διαφορά μεταξύ πραγματοποιηθεισών δαπανῶν και πραγματικού κόστους είναι μέχρις είκασιν επί τοίς εκατόν (20%) επί του πραγματικού κόστους».

3. Αί διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και επί των επιχειρήσεων των άσχολουμένων είς την έκτέλεσιν μηχανολογικῶν και ηλεκτρολογικῶν εγκαταστάσεων, παρασκευασμένων των διατάξεων του άρθρου 12 του Ν. 542/1977 «περί τροποποιήσεως, αντικαταστάσεως και συμπληρώσεως φορολογικῶν και άλλων τινῶν διατάξεων».

4. Η ίσχύς των διατάξεων του παρόντος άρθρου, άρχεται από του οικονομικού έτους 1979.

Άρθρον 18.

Υποβολή αντίγραφου άδείας άνεγέρσεως πολυώροφου οικοδομῆς.

Ο άνεγείρων πολυώροφον οικοδομήν πρό της ένάρξεως των εργασιών άνεγέρσεως υποχρεούται νά υποβάλῃ είς τον Οικονομικόν Έφορον είς την περιφέρειαν του όποίου θά άνεγερθῇ ή πολυώροφος οικοδομή, αντίγραφον της έκδοθείσης οικοδομικής άδείας.

Άρθρον 19.

Υποβολή στοιχείων δια τούς εργολάβους - υπεργολάβους.

Πᾶς όστις άναθέτει είς εργολάβον ή υπεργολάβον την έκτέλεσιν τεχνικών έργων άξίας μεγαλύτερας των εκατόν

χιλιάδων (100.000) δραχμών, υποχρεούται να γνωστοποιήσει πρό της έναρξης των εργασιών τούτου εις τὸν ἀρμόδιον διὰ τὴν φορολογίαν του Οἰκονομικὸν Ἐφερον τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀναλαμβάνοντος τὰς ἐργασίας ἐργολάβου ἢ ὑπεργολάβου ἢ νὰ καταθέσῃ εἰς τὸν αὐτὸν Οἰκονομικὸν Ἐφερον ἀντίγραφον τοῦ συμφωνητικοῦ ἀναλήψεως τῶν εργασιῶν τούτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Διάφοροι διατάξεις.

*Ἀρθρον 20.

Πληρωμαὶ δι' ἐπιταγῶν.

1. Διὰ Π. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ ὀρίζηται ὅτι κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν εἰς φόρον ὑποκειμένων κερδῶν ὅλων τῶν υποχρέων ἢ καταγομένων τούτων εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν ἢ τμήματα ταύτης δὲν ἀναγνωρίζονται πρὸς ἐκπτώσιν αἱ πληρωμαὶ διὰ τὴν ἀγορὰν ἀγαθῶν, διὰ μισθούς, ἡμερομίσθια, τόκους, ἐνοίκια, ἔξοδα βιομηχανοποιήσεως καὶ ἐν γένει λοιπὰ πάσης φύσεως ἔξοδα ἢ πληρωμὰς, ἐφ' ὅσον αὗται υπερβαίνουνται τὸ ὑπὸ τῶν αὐτῶν Π. Διαταγμάτων ὀριζόμενον ποσὸν δὲν ἐνηργήθησαν δι' ἐπιταγῆς.

2. Δι' ὁμοίων Προεδρικῶν Διαταγμάτων δύναται νὰ ὀρίζηται, ὅτι ἐπὶ μεταβίβασις τῆς κυριότητος ἢ συστάσεως ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπὶ ἀκινήτου κειμένου ἐν Ἑλλάδι, ἢ κατάβολή τοῦ τιμήματος, ἐφ' ὅσον τοῦτο υπερβαίνει τὰς πεντακοσίας χιλιάδας (500.000) δραχμὰς ἐν συνόλῳ, ἐνεργεῖται μόνον διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς ἐκδιδόμενης ὑπὸ τραπεζίτης λειτουργούσης ἐν Ἑλλάδι καὶ περιγραφομένης ἐν τῷ συμβολαίῳ, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθρου 41.

*Ἀρθρον 21.

Βεβαίωσις φορολογητέου εισοδήματος καὶ παρακαταθηθέντος φόρου ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθρου 70 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Εἰδικῶς προκειμένου (περὶ φορολογητέου εισοδήματος ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν), ἡ βεβαίωσις ἐκδίδεται εἰς διπλοῦν. Τὸ δεῦτερον ἀντίτυπον τῆς βεβαίωσης ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ παρακρατοῦντος τὸν φόρον ὑποχρέου μετὰ τῆς ἐτήσιας ὑστικῆς δηλώσεως μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφερον».

*Ἀρθρον 22.

Εὐδύνη μετόχων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἁρθρου 30 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 προστίθενται νέα ἐδάφια ἔχοντα ὡς ἀκολουθῶς:

«Κομίσται μετοχῶν ὑποχρεοῦνται κατὰ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν μερισματαποδείξεων εἰς ὑποβολὴν ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ Ν.Δ. 105/1969 ὅτι: τυγχάνουν κύριοι ἢ ἐπικαρπῶται τῶν μετοχῶν. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν μερισματαποδείξεων ὑποχρεοῦται νὰ ἀρνηθῇ ταύτην, ἐφ' ὅσον δὲν προσκομίζεται ἡ ὡς ἄνω ὑπεύθυνος δηλώσις.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω δηλώσις ἀποστέλλεται εἰς τὸν ἀρμόδιον διὰ τὴν φορολογίαν τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Οἰκονομικὸν Ἐφερον».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ.

*Ἀρθρον 23.

Τροποποιήσις Ὁργανισμοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδόμενων, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Οἰκονομικῶν, ἐπιτρέπεται ἡ τροποποιήσις, συμπλήρωσις καὶ κατάργησις διατάξεων τοῦ Π. Δ/τος 636/1977 «περὶ διαρρυθμίσσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Ὁργανισμοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ», ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 1 καὶ 2 τοῦ Ν. 51/1975 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν».

*Ἀρθρον 24.

Σύστασις, κατάργησις Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν.

1. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Οἰκονομικῶν, ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις, κατάργησις, συγχώνεσις, προαγωγή ἢ υποβίβασις περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἢ μεταβολὴ τῆς ἑδρας τῆς περιφέρειας καὶ τοῦ τίτλου αὐτῶν, ἢ ρύθμισις θεμάτων ἐσωτερικῆς διαρρυθμίσσεως, κατανομῆς καὶ μεταφορᾶς τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει αὐτῶν, ὁ καθορισμὸς τῆς ἀρμοδιότητος, ἢ τοποθέτησις τῶν προϊσταμένων αὐτῶν καὶ ἡ μεταφορὰ ἢ ἀνακατανομὴ ἀρμοδιοτήτων μεταξὺ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων.

2. Ἡ ἐναρξὶς λειτουργίας τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον συνιστωμένων ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τῶν συσταθεισῶν καὶ μὴ λειτουργουσῶν τούτων, ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

*Ἀρθρον 25.

Διεύθυνσις καθήκοντων Ἐπιθεωρητῶν.

1. Ὁ Ἀναπληρωτὴς Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας Ἐπιθεωρήσεως Ἐφοριῶν καὶ οἱ Ἐπιθεωρηταὶ Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν ἀσχοῦν δικαιώματα καὶ καθήκοντα ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, μόνον ὡς πρὸς τὴν ἐρευνᾶν εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἐπιτηδευματοῦ, δικαιούμενοι νὰ ζητοῦν ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα καὶ ἐλλείψει τούτου ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην νὰ ἀναθέτῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἀνέρεσιν διεκρίσεων, ἐγγράφων, ἐμπυρεσμάτων καὶ ἄλλων στοιχείων, τὰ ὅποια κατὰ βεβίωσιν ὑπονοίας ἀποκρύπτονται εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἐπιτηδευματοῦ καὶ ἀσχοῦν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἀκριβοῦς προσδιορισμοῦ τῆς φορολογητέας ὕλης, μὴ δυνάμενοι ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει νὰ προβαίνουν εἰς οἰανδήποτε ἀνακριτικὴν ἐνέργειαν ἄνευ σχετικῆς παραγγελίας. Ἡ παρουσία τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐπιθεωρήσεως Ἐφοριῶν ἢ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν δὲν ἀποκλείει τὴν παρουσίαν Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου κατὰ περίπτωσιν. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων δευτέρου, τρίτου καὶ τετάρτου τῆς παρ. 4 τοῦ ἁρθρου 45 τοῦ Π.Δ. 99/1977 «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

2. Τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω δικαιώματα καὶ καθήκοντα ἀσχοῦν καὶ οἱ Προϊστάμενοι τῆς συσταθησέμενης Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Διακινήσεως Ἀγαθῶν καὶ τῶν Παραρτημάτων αὐτῆς, οἱ ὅποιοι δικαιοῦνται νὰ προβαίνουν εἰς τὰς ἐν παρ. 1 ἐνεργείας καὶ ἄνευ σχετικῆς παραγγελίας τοῦ Εἰσαγγελέως, ἐὰν ὑπάρχῃ κίνδυνος ἐξαλείψεως ἀποδεικτικῶν μέσων ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 243 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

3. Ὁ ἀρμόδιος Ἐπιθεωρητὴς Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν δύναται νὰ διατάσῃ ἐπανέλεγχον ἐπὶ οἰανδήποτε φορολογικῆς υποθέσεως, δι' ὑπαλλήλων τῆς ἀρμοδίας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἢ ἐτέρων ὑπαλλήλων τῶν ἐποπτευομένων ὑπ' αὐτοῦ Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν, μετακινουμένων πρὸς τοῦτο δι' ἀποφάσεώς του.

4. Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ Ἐφοριῶν, Τελωνείων, Δημοσίων Διαχειρίσεων καὶ Ὑπηρεσιῶν Ἐντελλομένων Ἐξόδων Νομαρχιῶν καθίστανται Α' ἢ Β' κατὰ περίπτωσιν, κριταὶ κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν ἐκθέσεων οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐποπτευομένων Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν.

*Ἀρθρον 26.

Ἀπαχλόησις Προσωπικοῦ. Ὁχήματα εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν.

1. Ὑπηρεσίαι συνιστώμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 24 διὰ τὴν παρακολούθησιν ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Κ.Φ.Σ. λειτουργοῦν ἐπὶ εἰκοσιτετραώρου βάσει διὰ τῆς καταλλήλου ἐναλλαγῆς τοῦ προσωπικοῦ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ἐξομάδος.

Οι υπάλληλοι των εν λόγω Υπηρεσιών, υποχρεούνται εις τακτικήν ή και υπερωριακήν εργασίαν και κατά τας ημέρας άργίας και τας νυκτερινάς ώρας.

2. Τα χρησιμοποιούμενα υπό των ως άνω Υπηρεσιών όχηματα δύνανται να κινούνται καθ' όλον τὸ εικοσιτετράωρον εις όλόκληρον τὸ ὁδικὸν δίκτυον τῆς χώρας καὶ καθ' ὅλας τὰς ημέρας τῆς ἐβδομάδος.

3. Τα ἐν λόγω όχηματα δύνανται νὰ κινούνται διὰ συμβατικών ἀριθμῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων Ι.Χ. καὶ ἄνευ τῶν ἰδιαίτερων διακριτικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα προβλέπονται διὰ τὰ αὐτοκίνητα τοῦ Δημοσίου, νὰ ὁδηγοῦνται δὲ ὑπὸ ὑπαλλήλων τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι διαδέχονται ἐρασιτεχνικὴν ἄδειαν ὁδηγήσεως, ὁριζομένων δι' ἀποφάσεων τῶν Προϊσταμένων τῶν.

4. Ὁ ἀριθμὸς καὶ ὁ τύπος τῶν οχημάτων, τὰ ὁποῖα νὰ χρησιμοποιῶνται ὑπὸ τῶν Υπηρεσιῶν αὐτῶν ὁρίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 27.

Δαπάναι λειτουργίας ἐδικῶν ὑπηρεσιῶν.

1. Αἱ πιστώσεις διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν συνιστωμένων διὰ τὴν παρακολούθησιν ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Κ.Φ.Σ. ἐγγράφονται εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν δι' ἀποφάσεων τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων ἐγκρίνεται ἡ ἀγορὰ καινουργῶν αὐτοκινήτων ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου ἢ ἡ διάθεσις τούτων παρὰ τοῦ Ο.Δ.Δ.Γ. Αἱ κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν ἐνεργούμεναι προμήθειαι αὐτοκινήτων γνωστοποιῶνται εἰς τὸ Υπουργεῖον Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ὅμοιος, δι' ἀποφάσεων τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθορίζονται τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὰς ως άνω ὑπηρεσίας ὑπερωριακῶς ἢ κατὰ τὰς νυκτερινάς ώρας καὶ ἐξαιρετικούς ἡμέρας, ἢ χορήγησις ἐπιδόματων εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς χρησιμοποιοῦμένους διὰ τὴν ὁδήγησιν τῶν αὐτοκινήτων καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ἐκτὸς ἑδρας κινήσεως τῶν ὑπαλλήλων, κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 28.

Μεταβίβασις ἀρμοδιοτήτων Προϊσταμένων Περιφερειακῶν Υπηρεσιῶν.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Προϊσταμένου περιφερειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Υπουργείου Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ μεταβιβάσῃται ὑπ' αὐτοῦ εἰς ὑπερεπὺντας παρὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ὑπαλλήλους ἀπὸ τοῦ βου ὁδομῶ καὶ ἄνω τῶν Κλάδων ΑΤ καὶ ΑΡ καὶ ἑλλείψει τούτων, τοῦ Κλάδου ΜΕ, τὸ δικαίωμα τοῦ ὑπογράφειν, ἐντολῇ αὐτοῦ, ἀποφάσεις, ἔγγραφα, ἐντολὰς ἢ ἄλλας πράξεις, ἐκδιδομένας κατὰ τοὺς κειμένους νόμους καὶ τοὺς ἰσχύοντας κανονισμοὺς λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν.

2. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐκδόσεως πράξεως ἐντολῇ Προϊσταμένου ὑπηρεσίας τῆς προηγουμένης παραγράφου ὑπὸ ἐξουσιοδοτηθέντος πρὸς τοῦτο ὄργανου, μνημονεύεται, ἀπαραίτητως, ἐν αὐτῇ ἡ ἐξουσιοδοτικὴ πρᾶξις, διὰ τῆς ὁποίας μετεβιβάσθῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ὁ μεταβιβάσας εἰς ἕτερον ὄργανον τὸ δικαίωμα τοῦ ὑπογράφειν ἐντολῇ τούτου Προϊσταμένου ὑπηρεσίας, δικαιούται ὁποτεδήποτε νὰ ἀσκήσῃ τοῦτο καὶ ἀτομικῶς, μὴ ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο οἰασδήποτε διατυπώσεως.

Ἄρθρον 29.

Προϊστάμενοι τῆς Υπηρεσίας Μελετῶν καὶ Ὁργανώσεως.

1. Προϊστάμενοι τῶν Γραφείων, Τμημάτων καὶ Διευθύνσεων τῆς Υπηρεσίας Μελετῶν καὶ Ὁργανώσεως τοῦ Υπουργείου Οἰκονομικῶν δύναται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Οἰκονομικῶν, νὰ ὁρίζονται πλέον τῶν ἐν ἄρθρῳ 341 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος 636/1977, ἑπερὶ διαρρυθμίσεως τοῦ Υπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Ὁργανισμοῦ τῶν Υπηρεσιῶν αὐτοῦ καὶ ὑπαλλήλοι ἐτέρων Κλάδων ΑΤ τοῦ Υπουργείου Οἰκονομικῶν.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος 636/1977.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ — ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Ἄρθρον 30.

Παράλειψις ὑποβολῆς δηλώσεως.

1. Τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων ποσοστὰ προσθέτων φόρων καὶ προσταυξήσεων λόγω μὴ ὑποβολῆς δηλώσεως εἰς τὴν ἄμεσον καὶ ἔμμεσον φορολογίαν, εἰσφορὰ ὑπὲρ ΟΓΑ—Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ ἁρθροῦ 10 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς καὶ ἐπὶ μὴ καταβολῆς τελῶν χαρτοσήμου, προσταυξάνονται κατὰ πενήτηκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%).

2. Οἱ μὴ ὑποβάλλοντες παντάπασιν δήλωσιν οἰουδήποτε φόρου, τέλους ἢ εἰσφορᾶς ἢ μὴ καταβάλλοντες τὸ ὀφειλόμενον τέλος χαρτοσήμου ἢ παραλείποντες νὰ δηλώσωιν ἓναι περιουσιακὰ στοιχεῖα εἰς τὴν φορολογίαν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, ὑπόκεινται καὶ εἰς πρόστιμον :

α) Ἀπὸ δραχμᾶς πέντε χιλιάδας (5.000) ἕως πενήτηκοντα χιλιάδας (50.000), ἐὰν τὸ ποσὸν τοῦ ἀναλογούντος κυρίου φόρου, τέλους ἢ εἰσφορᾶς δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν.

β) Ἀπὸ δραχμᾶς εἴκοσι πέντε χιλιάδας (25.000) ἕως διακοσίας πενήτηκοντα χιλιάδας (250.000), ἐὰν τὸ ποσὸν τοῦ ἀναλογούντος κυρίου φόρου, τέλους ἢ εἰσφορᾶς ἀνέρχεται ἀπὸ δραχμᾶς διακοσίας χιλιάδας (200.000) ἕως πεντακοσίας χιλιάδας (500.000).

γ) Ἀπὸ δραχμᾶς ἑκατὸν χιλιάδας (100.000) ἕως ἓνα ἑκατομμύριον (1.000.000), ἐὰν τὸ ποσὸν τοῦ ἀναλογούντος κυρίου φόρου, τέλους ἢ εἰσφορᾶς ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δραχμῶν.

Ἄρθρον 31.

Ἀνακριτής δήλωσις.

1. Τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων ποσοστὰ προσθέτων φόρων καὶ προσταυξήσεων, λόγω ἀνακριτοῦς δηλώσεως εἰς τὴν ἄμεσον καὶ ἔμμεσον φορολογίαν, εἰσφορὰν ὑπὲρ ΟΓΑ—Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ ἁρθροῦ 10 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς καὶ ἐπὶ ἑλλιπῶς καταβολῆς τελῶν χαρτοσήμου, προσταυξάνονται κατὰ εἰκοσὶν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%).

2. Οἱ ὑποβάλλοντες ἀνακριτῆς δήλωσιν οἰουδήποτε φόρου, εἰσφορᾶς ἢ τέλους ἢ καταβάλλοντες ἑλλιπῶς τὸ τέλος χαρτοσήμου ὑπόκεινται καὶ εἰς πρόστιμον :

α) Ἀπὸ δραχμᾶς πέντε χιλιάδας (5.000) ἕως πενήτηκοντα χιλιάδας (50.000), ἐὰν ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ βάσει δηλώσεως ὀφειλομένου φόρου ἢ καταβληθέντος φόρου, τέλους ἢ εἰσφορᾶς καὶ τοῦ προσδιοριζομένου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κυμαίνεται ἀπὸ δραχμᾶς ἑκατὸν χιλιάδας (100.000) ἕως τριακοσίας χιλιάδας (300.000) καὶ κατὰ ποσοστὸν μεγαλύτερον τοῦ εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει δηλώσεως ὀφειλομένου φόρου ἢ εἰσφορᾶς ἢ ἑλλιπῶς καταβληθέντος τέλους χαρτοσήμου.

β) Ἀπὸ δραχμᾶς εἴκοσι χιλιάδας (20.000) ἕως διακοσίας χιλιάδας (200.000), ἐὰν ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ βάσει δηλώσεως ὀφειλομένου φόρου ἢ καταβληθέντος φόρου, τέλους ἢ εἰσφορᾶς καὶ τοῦ προσδιοριζομένου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κυμαίνεται ἀπὸ δραχμᾶς χιλιάδας (300.000) ἕως ἑξακοσίας χιλιάδας (600.000) καὶ κατὰ ποσοστὸν μεγαλύτερον τοῦ εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει δηλώσεως ὀφειλομένου φόρου ἢ εἰσφορᾶς ἢ ἑλλιπῶς καταβληθέντος τέλους χαρτοσήμου.

γ) Ἀπὸ δραχμᾶς ὀγδοήκοντα χιλιάδας (80.000) ἕως ὀκτακοσίας χιλιάδας (800.000), ἐὰν ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ βάσει δηλώσεως ὀφειλομένου φόρου ἢ καταβληθέντος φόρου, τέλους ἢ εἰσφορᾶς καὶ τοῦ προσδιοριζομένου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἶναι μεγαλύτερα τῶν δραχμῶν ἑξακοσίων χιλιάδων (600.000) καὶ κατὰ ποσοστὸν μεγαλύτερον τοῦ εἴκο-

σιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) τοῦ ἐπὶ τῇ θάσει δηλώσεως ὀφειλομένου φόρου ἢ εἰσφοράς ἢ ἑλλιπῶς καταβληθέντος τέλους χαρτοσήμου.

3. Προκειμένου περὶ τῆς φορολογίας κληρονομίων, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ ἰλαχείων τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου πρόστιμα ἐπιβάλλονται μόνον ἐφόσον συντρέχει περίπτωσης ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ Ν.Δ. 118/1973.

Ἄρθρον 32.

Ἑλλιπὴς δήλωση.

1. Ἐπὶ ἑλλιπὺς δηλώσεως ἐπιβάλλεται μόνον πρόσθετος φόρος ἐξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60%) ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ κυρίου φόρου καὶ δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 31, 42 καὶ 43 τοῦ παρόντος.

2. Ὡς ἑλλιπὴς θεωρεῖται ἡ δήλωση φόρου εἰσοδήματος, ὅταν τις ἢ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ δηλουμένου συνολικοῦ εἰσοδήματος καὶ τοῦ προσδιοριζομένου τοιούτου δὲν ὑπερβαίνει κατὰ ποσοστὸν δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15%) τὸ δηλωθὲν εἰσόδημα, μέχρι δὲ ποσοῦ τῶν διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν ἀνεξαρτήτως ποσοστοῦ διαφορᾶς ἐπὶ τοῦ δηλωθέντος εἰσοδήματος. Ὡσαύτως ἑλλιπὴς λογίζεται ἡ δήλωση, ὅταν τις ἢ διαφορὰ μεταξὺ δηλουμένου καὶ προσδιοριζομένου εἰσοδήματος ὀφείλεται εἰς λογιστικὴν διαφορὰν. Ὡς λογιστικὴ διαφορὰ νοσῖται ἡ μείωσις τοῦ δηλουμένου εἰσοδήματος ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, ὀφειλομένη εἰς προφανῇ παραδρομῇ ἢ εἰς ἐσφαλμένον χαρακτηρισμὸν πραγματικῶν περιστατικῶν ἢ εἰς οὐσιώδη πλάνην περὶ τὸ δίκαιον, ἄνευ τῆς ὁποίας ὁ φορολογούμενος δὲν θὰ προέβαινε ἐπὶ τῇ θάσει τῆς καλῆς πίστεως καὶ τῶν συναλλακτικῶν ἠθῶν εἰς τὴν μείωσιν τοῦ δηλουμένου εἰσοδήματος ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων. Τοιαύτη λογιστικὴ διαφορὰ λογίζεται ἰδίᾳ ἐκείνη, ἡ ἐρειδομένη ἐπὶ εἰδήλων τῆς ἐπιχειρήσεως μὴ χαρακτηριζομένων ὡς ἀνακριδῶν ἢ ἀνεπαρκῶν θάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 43 τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, ἐκτὸς ἐὰν ἡ μείωσις τοῦ δηλουμένου εἰσοδήματος ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἐγένετο κατὰ παράβασιν ρητῆς διατάξεως νόμου ἢ κατὰ ἠθελῆν μόνον διάφορον χαρακτηρισμὸν τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν.

Ἄρθρον 33.

Ἐκπρόθεσμος δήλωση.

1. Τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν διατάξεων ἀνάγκη ποσοστὰ προσθέτων φόρων καὶ προσαυξήσεων λόγῳ ἐκπρόθεσμου ὑποβολῆς δηλώσεως εἰς τὴν ἄμεσον καὶ ἔμμεσον φορολογίαν, εἰσφορὰν ὑπὲρ ΟΓΑ—Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ ἁρθρου 10 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς καὶ ἐκπρόθεσμου καταβολῆς τελῶν χαρτοσήμου, προσαυξάνονται κατὰ ἑκατὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100%).

2. Οἱ ὑποβάλλοντες δήλωσιν μετὰ τὴν παρέλευσιν δέκα μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν διατάξεων εἰς τὴν ἄμεσον καὶ ἔμμεσον φορολογίαν, εἰσφορὰν ὑπὲρ ΟΓΑ τοῦ ἁρθρου 10 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς καὶ οἱ ἐκπρόθεσμοι μετὰ τὴν πάροδον δέκα μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς νομίμου προθεσμίας καταβάλλοντες τέλη χαρτοσήμου, ὑπόκεινται καὶ εἰς πρόστιμον ἀπὸ δραχμᾶς πέντε χιλιάδας (5.000) ἕως εἰκοσι χιλιάδας (20.000). ἐὰν ὁ ὀφειλόμενος κύριος φόρος, τέλος ἢ εἰσφορὰ δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχμῶν καὶ ἀπὸ δραχμᾶς δέκα πέντε χιλιάδας (15.000) ἕως διακοσίας χιλιάδας (200.000), ἐὰν ὁ ὀφειλόμενος κύριος φόρος, τέλος ἢ εἰσφορὰ ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000).

Ἄρθρον 34.

Ἔτεραι παραβάσεις.

1. Τὸ ἄρθρον 117 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ὡς πρόστιμον ἀπὸ δραχμᾶς δέκα χιλιάδας (10.000) ἕως πεντακοσίας χιλιάδας (500.000) ὑπόκειται, πᾶς ὅστις ὑποχρεούμενος, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νὰ πη-

ράσῃ στοιχεῖα ἢ πληροφορίας ἢ ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐξακριβωσιν τῆς φορολογητέας ὕλης ἢ νὰ τηρήτῃ κατὰ τὴν διενέργειαν πράξεων τοῦ ἀσκομένου παρ' αὐτοῦ ἐπαγγέλματος ἢ λειτουργήματος ὁρους καὶ διατυπώσεως ὀριζομένης ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω διατάξεων, ἡδυνάμει ὁποσδήποτε ἀρνήσῃ ἢ παραλείψῃ νὰ πράξῃ τοῦτο.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται δι' ἡτιολογημένης πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς ἑάρος τοῦ ὑποκείμενου εἰς τὰς παραβάσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου προσώπου, ἐφαρμοζομένου ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 79 ἕως καὶ 81. Προκειμένου περὶ παραβάσεων τελουμένων ὑπὸ ὁμορρυθμῶν, ἐτερορρυθμῶν, περιορισμένης εὐθύνης καὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, συνεταιρισμῶν καὶ λοιπῶν νομικῶν προσώπων, τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται εἰς ἑάρος τῆς ἐταιρείας, τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου».

2. Ἐπιβάλλεται εἰς ἑάρος τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ κατόχου τοῦ αὐτοκινήτου οχήματος, πλὴν τῶν τελῶν κυκλοφορίας, καὶ πρόστιμον, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ εἶναι ἑλάσσον τοῦ διπλασίου τῶν τελῶν κυκλοφορίας, οὐδὲ ἀνώτερον τοῦ δεκαπλασίου αὐτῶν, εἰς τὰς περιπτώσεις:

α) Κυκλοφορίας αὐτοκινήτου ἄνευ ἀδείας ἢ κυκλοφορίας τούτου εἰς χρόνον καθ' ὃν εἶχε δηλωθῇ ὡς τελούσιν ἐν ἀκίνησιν.

β) Χρησιμοποίησεως παρὰ τρίτου αὐτοκινήτου, ἀνήκοντος εἰς πρόσωπον ἀπαλλασσόμενον τῶν τελῶν κυκλοφορίας, ἄνευ καταβολῆς τῶν τελῶν.

γ) Χρησιμοποίησεως ἀδείας δοκιμαστικῆς κυκλοφορίας καὶ εἰδικῶν πινακίδων πρὸς κυκλοφορίαν αὐτοκινήτου δι' ἑτέρον, πλὴν τοῦ πρὸς δοκιμὴν τοῦ οχήματος, σκοπόν.

3. Δι' ἐκάστην ἐτέραν, πλὴν τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ διαλαμβανομένην, παράβασιν, συνεπαγομένην καταστρατήγησιν τῆς περὶ αὐτοκινήτων νομοθεσίας, ἐπιβάλλεται εἰς ἑάρος τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ κατόχου τοῦ αὐτοκινήτου οχήματος πρόστιμον ἀπὸ δραχμᾶς δέκα χιλιάδας (10.000) ἕως ἑκατὸν χιλιάδας (100.000).

4. Ἐπιβάλλεται εἰς ἑάρος τοῦ ἐκμεταλλεμένου κινήματος γράφου, θεάτρου ἢ ἐτέρου θεάματος καὶ τῶν ἐντεταλμένων αὐτοῦ ὑπαλλήλων, πεχωρισμένως, πρόστιμον ἀπὸ δραχμᾶς δέκα χιλιάδας (10.000) ἕως διακοσίας χιλιάδας (200.000) εἰς τὰς περιπτώσεις: α) τελέσεως δημοσίου θεάματος ἄνευ ἀδείας, β) εἰσόδου εἰς τὸ δημόσιον θέαμα θεατῶν ἄνευ πληρωμῆς τοῦ ὀφειλομένου φόρου, γ) διπλῆσεως ἀσφαγίστων εἰσπηγίων, δ) παρεμποδίσσεως ἢ διευκολύνσεως τοῦ φορολογικοῦ ἐλέγχου καὶ ε) πάσης ἐτέρας πράξεως ἢ παρακλίψεως, συνεπαγομένης τὴν καταστρατήγησιν τῆς νομοθεσίας «περὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων».

Ἄρθρον 35.

Παράλειψις δηλώσεως ἀτήξεως ἐπαγγέλματος.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἁρθρου 13 τοῦ Ν. 4045/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Οἱ μὴ ὑποβάλλοντες τὴν προβλεπόμενην ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω παραγράφου δήλωσιν ἐνάρξεως ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον ἀπὸ δραχμᾶς πέντε χιλιάδας (5.000) ἕως διακοσίας χιλιάδας (200.000)».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ὑποβαλλόντων τὴν προβλεπόμενην δήλωσιν ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 8.

Ἄρθρον 36.

Παράλειψις ὑποβολῆς δηλώσεως κυρίων μετοχῶν ἢ ὑποβολῆς ψευδοῦς τοιαύτης.

1. Εἰς τὸν ἐνεργούντα τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν μερισματικοῦ δειξέων ἄνευ ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου τῆς προβλεπόμενης ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 22 ὑπευθύνου δηλώσεως, ἐπιβάλλεται πρόστιμον ἀπὸ πέντε χιλιάδας (5.000) ἕως ἑκατὸν χιλιάδας (100.000) δραχμᾶς δι' ἐκάστην παράβασιν.

2. Ὁ μὴ ὑποβάλλων ἢ ὑποβάλλων ψευδῇ ὑπεύθυνον δήλωσιν τοῦ Ν.Δ. 105/1969 μέτοχος, ἐκτὸς τῶν προβλεπόμενων ὑπὸ τοῦ νόμου αὐτοῦ κυρώσεων, ὑπόκειται καὶ εἰς πρόστιμον

από δραχμάς δέκα χιλιάδας (10.000) έως διακοσίας χιλιάδας (200.000). Είς την περίπτωση αυτήν τα ποσά των μερισμάτων, τα όποια είχαν απαλλαγή του φόρου βάσει των ισχυουσών διατάξεων, προπρίθενται εις τα εισοδήματα του πραγματικού μετόχου κατά το έτος κατά το όποιον διεπιστώθη ή παράβασις και φορολογούνται βάσει των ισχυουσών διατάξεων εις την φορολογίαν εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων.

*Άρθρον 37.

Μη δηλώσεις ή ανακριβής δηλώσεις περιουσιακών στοιχείων και στοιχείων τεκμαρτής δαπάνης διαβιώσεως.

Οί μη αναγράφοντες ή ανακριβώς αναφέροντες εις την υποβαλλομένην δήλωσιν φορολογίας εισοδήματος τα στοιχεία τα σχετικά με τας δαπάνας αποκτήσεως περιουσιακών στοιχείων και τον προσδιορισμόν της έτησις συνολικής τεκμαρτής δαπάνης διαβιώσεως, υπόκεινται και εις πρόστιμον από πέντε χιλιάδας (5.000) μέχρι τριακοσίας χιλιάδας (300.000) δραχμάς.

Οί μη δηλούντες εις την υποβαλλομένην δήλωσιν φορολογίας εισοδήματος τα αγοραζόμενα καθ' έκαστον έτος ακίνητα υπόκεινται και εις τας κυρώσεις τας προβλεπόμενας υπό του άρθρου 41 του παρόντος.

*Άρθρον 38.

Παράλειψις δηλώσεως μισθωμάτων.

Ο άρνούμενος να συμμορφωθεί προς τας διατάξεις του άρθρου 9 υπόκειται εις πρόστιμον από δραχμάς δύο χιλιάδας (2.000) έως δέκα χιλιάδας (10.000). Είς περίπτωσην κατά την οποίαν ο μισθωτής συμπράττει εις την άποκρυψιν του εισπραττέμενου υπό του εκμισθωτού μισθώματος είτε δια του συμφωνητικού μισθώματος είτε δια της λήψεως έξωφληγτικών αποδείξεων ανακριβούς περιεχομένου, υπόκειται εις πρόστιμον μέχρι του ήμισους του ποσού του έτησις μισθώματος το όποιον απεκρύβη τη συμπράξει του από τον εκμισθωτήν.

*Άρθρον 39.

Παράλειψις υποβολής στοιχείων επί ανεγέρσεως πολυώρφου οικοδομής και αναθέσεως έργων εις εργολάβους.

Ο άρνούμενος να συμμορφωθεί προς τας διατάξεις των άρθρων 18 και 19 υπόκειται εις πρόστιμον από πέντε χιλιάδας (5.000) έως πενήντα χιλιάδας (50.000) δραχμάς.

*Άρθρον 40.

Επίβολή και διαδικασία βεβαιώσεως προστίμων.

1. Τα υπό του παρόντος νόμου προβλεπόμενα πρόστιμα επιβάλλονται δια πράξεως του άρμοδιου κατά περίπτωσην Οικονομικού Εφόρου.

2. Δια την έξωδίκον λύσιν της διαφοράς και την εν γένει διαδικασίαν βεβαιώσεως και είσπραξέως των προστίμων εφαρμόζονται αναλόγως αί ισχύουσαι διατάξεις.

Εν περιπτώσει έξωδίκου λύσεως της διαφοράς το επίβληθέν πρόστιμον δύναται να περιορισθή έως του ενός πέμπτου (1/5) αυτού.

*Άρθρον 41.

Κυρώσεις επί μη δηλούντων εισοδήματα εξ οικοδομών.

1. Οί κώμενοι εισοδήματα εξ οικοδομών και υπόχρεοι εις υποβολήν δηλώσεων βάσει των ισχυουσών διατάξεων, μη υποβάλλοντες ταύτην δεν δικαιούνται:

α) Να μεταβιβάσουν επί πενταετίαν από της λήξεως της προθεσμίας υποβολής δηλώσεως, εξ έπαυσης ή χαρακτηριστικής αίτιας, την κυριότητα των ακινήτων ή να συστήσουν εμπράγματα δικαιώματα επί των ακινήτων, των οποίων τα μισθώματα δεν έχουν δηλωθή.

Οί συμβολαιογράφοι υποχρεούνται να άρνηθούν την σύνταξιν συμβολαίων και οί φύλακες μεταγραφών να άρνηθούν την μεταγραφήν των δικαιωπραξιών, εάν δεν προσχθή πιστοποιητικόν του άρμοδιου Οικονομικού Εφόρου εμφάνισον ότι

εδηλώθη το μισθωμα του μεταβιβαζόμενου ακινήτου εις την φορολογίαν εισοδήματος κατά την τελευταίαν πρό της μεταβιβάσεως διετίαν. Δεν απαιτείται ή προσκόμισις του άνωτέρω πιστοποιητικού εάν ο μεταβιβαζών δι' υπεύθυνου δηλώσεως του Ν.Δ. 105/1969 υποβαλλομένης εις τον συμβολαιογράφον και μνημονευομένης εις το συμβόλιον, βεβαιού υπεύθυνας, ότι το μεταβιβαζόμενον ακίνητον δεν απέφερεν εισόδημα κατά τον χρόνον καθ' όν ήτο κύριος ή νομείς τούτου και πάντως ουχί πέραν της πενταετίας. Αί κατά τ' άνωτέρω υποβαλλόμεναι υπεύθυνοι δηλώσεις υποβάλλονται υπό των συμβολαιογράφων εντός του έπομένου από της υποβολής μηνός εις την Διεύθυνσιν Μηχανογραφείσεως της Υπηρεσίας Μελετών και Οργανώσεως του Υπουργείου Οικονομικών.

β) Να λαμβάνουν στεγαστικά δάνειον από τας Τραπέζας, το Ταμείον Παρακαταθηκών και Δανείων, το Ταχυδρομικόν Ταμιευτήριον και λοιπούς Οργανισμούς, οί όποιοι χορηγούν στεγαστικά δάνεια, εάν δεν προσκομισθή το πιστοποιητικόν ή δεν υποβληθή ή υπεύθυνος δήλωσις, περί όν ή προηγουμένη περίπτωσης α'.

γ) Να παραχωρήσουν υποθήκην επί μίαν δεκαετίαν από της λήξεως της προθεσμίας υποβολής δηλώσεως επί των ακινήτων, των οποίων τα εισοδήματα δεν έχουν δηλωθή εις την φορολογίαν εισοδήματος, εάν δεν προσκομισθή το πιστοποιητικόν ή δεν υποβληθή ή υπεύθυνος δήλωσις περί όν ή περίπτωσης α', των συμβολαιογράφων και των φυλάκων μεταγραφών υπεχόντων τας αναφερομένας εις την περίπτωσηιν α' υποχρεώσεις.

2. Ο φύλαξ μεταγραφών υποχρεούται να άρνηθή την μεταγραφήν της δηλώσεως άποδοχής κληρονομίας ή του κληρονομητηρίου εάν δεν προσκομισθή το πιστοποιητικόν ή δεν υποβληθή ή υπεύθυνος δήλωσις περί όν ή περίπτωσης α' της παραγράφου 1.

3. Οί συμβολαιογράφοι και οί φύλακες μεταγραφών οί άρνούμενοι να συμμορφωθούν προς τας διατάξεις του παρόντος άρθρου, υπόκεινται εις πρόστιμον από δραχμάς πέντε χιλιάδας (5.000) έως πενήντα χιλιάδας (50.000).

4. Τα δηλούμενα εκπροθέσμως εισοδήματα εξ εκμισθώσεως οικοδομών, προς λήψιν του προβλεπόμενου υπό της παραγράφου 1 πιστοποιητικού, φορολογούνται σύτοτελως, άνευ ούδεμιάς έκπτώσεως ή μειώσεως, επί συντελεστή πενήντα επί τοις εκατόν (50%). Δια την καταβολήν του φόρου αυτού εύνδνεται εις όλόκληρον και ο έκ συμβάσεως τελευταίος διακάτοχος του ακινήτου. Δια την εν γένει διαδικασίαν της βεβαιώσεως και είσπραξέως του φόρου αυτού εφαρμόζονται τα ισχύοντα εις την φορολογίαν εισοδήματος.

*Άρθρον 42.

Κυρώσεις επί μη υποβολής ή ανακριβούς υποβολής δηλώσεως.

1. Το Διοικητικόν Έφετεϊον δια της αυτής αποφάσεως δια της οποίας καθορίζεται ή φορολογητέα ύλη εις την φορολογίαν εισοδήματος, εις τους φόρους καταναλώσεως, ως και την εισφοράν υπέρ ΟΓΑ του άρθρου 10 του Ν. 4169/1961, εφ' όσον ο υπόχρεος δεν έχει υποβάλλει δήλωσιν και ο όφειλόμενος κύριος φόρος ή εισφορά βάσει της αποφάσεως του Διοικητικού Έφετείου υπερβαίνει το ποσόν των δραχμών πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) ή έχει υποβάλει δήλωσιν αλλά μεταξυ του βάσει δηλώσεως όφειλομένου κυρίου φόρου ή εισφοράς και του όφειλομένου κυρίου φόρου ή εισφοράς βάσει της φορολογητέας ύλης της καθορισθείσης τελεσιδικίας, υπάργχει εισφορά μεγαλύτερα του ποσού των δραχμών πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) και ή όποία άντιστοιχεί εις ποσοστόν μεγαλύτερον του είκοσι πέντε επί τοις εκατόν (25%) επί του αναλογούντος κυρίου φόρου ή εισφοράς επί τη βάσει δηλώσεως, απαγγέλλει εις έάρος του υποχρέου:

α) Την άπώλειαν του δικαιώματος καταβολής εις δόσεις των κατά την δημοσίευσιν της αποφάσεως βεβαιωμένων φόρων, τελών και εισφορών, καθισταμένων άμέσως απαιτητών, πλην των δόσεων προεισπραξέως του φόρου εισοδήματος.

β) Τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος συμμετοχῆς εἰς δημοπρασίας τοῦ Δημοσίου, τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ τῶν κοινωφελῶν καὶ ἐθνοφελῶν ὁργανισμῶν ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ ἑξ μηνῶν ἕως ἐνὸς ἔτους.

γ) Τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος λήψεως πιστοποιητικοῦ φορολογικῆς ἐνημερότητος ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ ἑξ μηνῶν ἕως ἐνὸς ἔτους.

δ) Τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος λήψεως ἀδείας ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου ἢ τὴν στέρησιν ὑπαρχούσης τοιαύτης ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ ἑξ μηνῶν ἕως ἐνὸς ἔτους.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ ἐπὶ μὴ καταβολῆς ἢ ἐλλιποῦς καταβολῆς τελῶν χαρτοσήμου.

2. Εἰς περίπτωσιν ὁριστικοποίησεως τῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου λόγῳ μὴ ἀκρίβειας προσφυγῆς ἢ ἀσκήσεως προσφυγῆς κριθείσης τελεσιδικίως ἐκπροθέσμου ἢ διὰ ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου καταστάσεως τελεσιδικίου, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ὑποχρεοῦται, ὅπως δι' αἰτήσεώς του ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετερίου ζητήσῃ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ποινῶν, περὶ τῶν ὁποίων ἡ προηγουμένη παράγραφος.

3. Ἡ ἀπαγγέλλουσα τὰς στέρησεις ἀποφάσεις κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετερίου εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ ἀνακοινώσῃ ἀμελλητί εἰς τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τὰς ἐπιβληθείσας στέρησεις.

4. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ποιναὶ ἐπιβάλλονται ἀνεξαρτήτως τῶν κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις ἐπιβαλλομένων προσθέτων φόρων καὶ προστίμων.

5. Ἀναλόγως πρὸς τὴν σοβαρότητα τῆς παραβάσεως ἐπιβάλλονται ὅλαι αἱ ποιναὶ τῆς παραγράφου 1 ἢ μία τοῦλάχιστον ἐξ αὐτῶν.

6. Ἐπὶ τῆς ἐξωδίκου ἢ τῆς κατὰ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4600/1966 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων» λύσεως τῆς διαφορᾶς δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ

Ἄρθρον 43.

Ποινὰι φοροδιαφυγῆς.

1. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑπόχρεως ὑποπέσει ἐκ προθέσεως εἰς μίαν ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ προηγούμενον ἀρθρον παραβάσεων, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ποινικοῦ δικαστηρίου διὰ: α) Ποινῆς φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑξ (6) μηνῶν. β) Στερήσεως τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου «περὶ ἐμπορικῶν μισθώσεων» παρεχομένης εἰδικῆς προστασίας τῆς ἐπαγγελματικῆς στέγης καὶ γ) ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος λήψεως διαβατηρίου διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ στέρησεως τοῦ ὑπάρχοντος τοιοῦτου ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ ἑξ (6) μηνῶν ἕως ἐνὸς ἔτους.

Ἀναλόγως πρὸς τὴν σοβαρότητα τῆς ἀξιοποίνου πράξεως ἐπιβάλλονται ὅλαι αἱ ἀνωτέρω ποιναὶ ἢ τοῦλάχιστον μία ἐξ αὐτῶν.

2. Διὰ τῶν ποινῶν τῆς προηγουμένης παραγράφου τιμωρεῖται καὶ ὁ ἐπιτηδευματίας ὅστις ἐκ προθέσεως δὲν ἐκδίδει τιμολόγιον ἢ ἕτερον στοιχείον ἢ ἀρνεῖται νὰ παραδώσῃ εἰθλίαν, ἔγγραφα καὶ στοιχεῖα, παραφυλαττομένων τῶν διὰ τοὺς ἐλευθέρους ἐπαγγελματίας ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου, ἐκ τῶν ὁποίων ἐνδέχεται νὰ προκύπτῃ ἀπόκρυψις φορολογητέας ὕλης ἢ τηρεῖ ἀνακριτῆ εἰθλίαν καὶ στοιχεῖα καὶ ἐν γένει προβαίνει εἰς πράξεις ἢ παραλείψεις, συνεπεία τῶν ὁποίων ἀλλοιοῦνται οὐσιωδῶς τὰ ἐκ τῶν εἰθλίων καὶ στοιχείων προκύπτοντα δεδομένα, ὁ προϊστάμενος τοῦ λογιστηρίου καὶ πᾶς τρίτος, ὅστις συμπράττει εἰς τοιαύτας πράξεις ἢ παραλείψεις, ὡς καὶ ὁ ἐλεύθε-

ρος ἐπαγγελματίας διὰ τὴν μὴ ἐκδοσιν ἀποδείξεως παροχῆς ὑπηρεσίας ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιβληθὲν τελεσιδικίως εἰς θάρος τοῦ παραβάτου πρόστιμον εἶναι ἀνωτέρων τῶν δύο τρίτων (2/3) τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τοῦ προβλεπόμενου, κατὰ περίπτωσιν, ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 47 τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων.

3. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑπόχρεως ὑποπέσει ἐκ προθέσεως ἐκ νέου ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς παραβάσεως εἰς μίαν ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ προηγούμενον ἀρθρον καὶ εἰς τὴν παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ παραβάσεων αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου ποιναὶ διπλασιάζονται καὶ ἐπιβάλλεται καὶ στέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἀπὸ δύο (2) ἕως πάντε (5) ἔτη.

4. Αἱ ποιναὶ τῶν περιπτώσεων α' καὶ γ' τῆς παραγράφου 1 καὶ τῆς παραγράφου 2 ἐπιβάλλονται:

α) Ἐπὶ ἡμεδαπῶν Ἀνωτάτων Ἐταιρειῶν εἰς τοὺς διευθύνοντας συμβούλους, ἐντεταλμένους ἢ συμπράττοντας συμβούλους καὶ διευθυντὰς καὶ ἐν γένει εἰς πᾶν πρόσωπον ἐντεταλμένον, εἴτε ἀμέσως ἐκ τοῦ νόμου, εἴτε ἐξ ἰδιωτικῆς βουλῆσεως ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως, εἰς τὴν διευθύνσιν αὐτῶν.

β) Ἐπὶ ὁμορρυθμῶν ἢ ἑτερορρυθμῶν ἢ περιορισμένης εὐδύντης Ἐταιρειῶν ἢ συνεταιρισμῶν, εἰς τοὺς διαχειριστὰς αὐτῶν.

γ) Ἐπὶ τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων ἐν γένει εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι διευθυντὰς ἢ ἀντιπροσώπους ἢ πράκτορας αὐτῶν.

5. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ποιναὶ ἐπιβάλλονται ἀνεξαρτήτως τῶν θάσει τῶν κειμένων διατάξεων ἐπιβαλλομένων προσθέτων φόρων, προστίμων καὶ παρεπόμενων ποινῶν.

6. Ἀρμόδιον δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν εἶναι τὸ Πλημμελειοδικεῖον τῆς ἑδρας τοῦ Ἐφόρου πρὸς τὸν ὁποῖον ὑποβάλλει τὴν δέλωσίν του ὁ φορολογούμενος.

7. Ἡ ποινικὴ δίωξις ἀσκεῖται, μετ' αἰτήσιν τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὑποβαλλομένην ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν Εἰσαγγελικὴν ἀρχὴν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς φορολογικῆς ἐγγραφῆς κατὰ τὰ ἐκείθεν ἐν ἀρθρῷ 42, ἀνασταλλομένης μέχρι λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης τῆς παραγραφῆς τοῦ ἀδικήματος.

8. Ἐπὶ τῆς ἐξωδίκου ἢ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 4600/1966 λύσεως τῆς διαφορᾶς δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

9. Περὶ λήψεως τῶν τελεσιδικίων καταδικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν ποινικῶν δικαστηρίων δημοσιεύεται, μερίμνη τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, εἰς δύο τῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἐκδιδόμενων ἡμερησίων ἐφημερίδων καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ νομοῦ ἢ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενων, θαπάναις τοῦ Δημοσίου.

10. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀδικημάτων διαπραχτομένων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 44.

Παραγραφεὶς εἰς τὴν φορολογίαν εἰσοδήματος.

Εἰς περίπτωσιν μὴ υποβολῆς δηλώσεως φορολογικῆς εἰσοδήματος ἢ δηλώσεως κερδῶν ὑπὸ ὁμορρυθμῶν, ἑτερορρυθμῶν καὶ περιορισμένης εὐδύντης Ἐταιρειῶν καὶ κοινοπραξιῶν τεχνικῶν ἔργων, τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν κοινωπότησιν φύλλου ἐλέγχου ἢ πράξεως προσδιορισμοῦ ἀποτελεσμάτων παραγράφεται μετὰ πάρευν προθεσμίας δέκα πάντε (15) ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεως προθεσμίας.

Ἄρθρον 45.

Παραγραφεὶς εἰς τὴν φορολογίαν κληρονομιῶν, θωρεῶν, πρεσβίων.

Αἱ παραγραφοὶ 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 102 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς:

1. Το Δημόσιον εκπέμπει το δικαίωμα του αὐτοῦ διὰ τὴν κοινοποίησιν πράξεως ἐπιβολῆς φόρου καὶ προστίμου:

α. προκειμένου περὶ ἀνακριβούς δηλώσεως, μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπεβλήθη ἡ δήλωση.

β. προκειμένου περὶ παραλείψεως δηλώσεως ὁλοκλήρου ἢ μέρους τῆς κτηθείσης περιουσίας ἢ εἰκονικότητος τοῦ συμβολαίου, μετὰ δεκαπενταετίαν, ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔληξεν ἡ πρὸς ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως προθεσμία ἢ συντάγη τὸ προσβαλλόμενον ἐπὶ εἰκονικότητι συμβόλαιον.

γ. προκειμένου περὶ ἐπιβολῆς προστίμου, μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνετελέσθη ἡ παράβασις.

2. Προκειμένου περὶ μὴ δηλωθέντων στοιχείων, μετὰ τὴν πάροδον τῆς κατὰ τὴν περίπτωσιν β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δεκαπενταετίας καὶ ἐντὸς τῆς ἐπομένης τοιαύτης, δὲν δύναται νὰ χορηγηθῶσι τὰ κατὰ τὰ ἀρθρα 105 καὶ 115 πιστοποιητικά ἀνευ τῆς ὑποβολῆς δηλώσεως καὶ καθολικῆς τοῦ ἀναλογούντος φόρου.

Ἐπὶ ἀνακριβείας τῆς δηλώσεως ταύτης ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ περίπτωσις α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ὡς πρὸς τὴν κοινοποίησιν πράξεως.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ κοινοποίησις πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ πενταετοῦς ἢ δεκαπενταετοῦς προθεσμίας, κατὰ τὰς ἀκολουθούσας μόνον περιπτώσεις:

α. ἐὰν ἡ ἐμπροθέτως κοινοποιηθεῖσα πράξις τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς ἀκυρωθῇ δι' οἰονδήποτε μὴ οὐσιαστικὸν λόγον, τοῦ δικαίωματος τοῦ δημοσίου διατηρουμένου καὶ ἐὰν ἐκ τῆς τοιαύτης ἀκυρώσεως προκύψῃ φορολογικὴ ὑποχρέωσις τρίτου προσώπου μὴ ὑπαχθέντος εἰς φορολογίαν.

β. ἐὰν ἀκυρωθῇ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἡ γενομένη θεαίωσις τοῦ φόρου ἢ τοῦ προστίμου, διὰ τυπικὸν ἐλάττωμα τοῦ τίτλου, ἐφ' οὗ αὕτη ἐστηρίχθη,

γ. ἐὰν ὑπεβλήθῃ δήλωσις τοῦ ὑποχρέου κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς πενταετοῦς ἢ δεκαπενταετοῦς προθεσμίας ἢ ἐὰν ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωσις προκύπῃ ἐξ ἐκδοθείσης ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀποφάσεως διοικητικοῦ δικαστηρίου, καὶ

δ. ἐὰν ὁ ἐνεργήσας τὸν ἔλεγχον ὑπάλληλος ἢ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ἐπὶ τῇ ἐάσει τῆς ἐκθέσεως τοῦ ὁποίου καταηρτίσθη ἡ ἀρχικὴ πράξις, ἐτιμωρήθῃ πειθαρχικῶς δι' ἀμετακλήτου ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου ὀργάνου διὰ βαρεῖαν ἀμέλειαν ἢ δόλον κατὰ τὸν ἔλεγχον τούτων.

Ἄρθρον 46.

Παραγραφή εἰς τὴν φορολογίαν μεταδιβάσεως ἀκινήτων.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου, πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου τοῦ παρόντος παραγράφου μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως τῆς δηλώσεως τοῦ φόρου μεταδιβάσεως».

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3, περ. α, β, δ τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων φορολογίας μεταδιβάσεως ἀκινήτων.

Ἄρθρον 47.

Εἰς τὸ ἀρθρον 6 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 «περὶ φορολογίας εἰσδημάτων νομικῶν προσώπων» προστίθεται ἐν συντομίᾳ περίπτωσις ΣΤ' ὡς ἑξῆς:

«ΣΤ) Ἡ διαφορὰ ὑπερτιμῆματος τῶν ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν Συνεταιρισμῶν μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος πωλουμένων οἰκισμῶν, μόνον εἰς τὰ μέλη αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἐμφανίζεται εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν ἀποδεικτικῶν καὶ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐν γένει ἔργων κοινῆς ὠφελείας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ οἰκισμού δὲν ἀποτελεῖ εἰσδήμαμα τοῦ Συνεταιρισμοῦ. Ἐἰς περίπτωσιν καθ' οἷον δὲν προκύβητος ὑπερτιμῆματος εἰς τὰ μέλη αὐτῶν, φορολογεῖται ἕκαστος ἐκαστὸς διατάξεων».

Ἄρθρον 48.

1. Αἱ ὑπὸ τῆς παραγράφου 4 τῆς ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. Κ8173/422/21.6.1978 ὡς καὶ αἱ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τῆς ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. Κ. 9621/595/16.8.1978 Ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ταχθεῖσαι προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν ὑπὸ τῶν ὑποχρέων αἰτήσεως διὰ τὴν ἐξώδικον λύσιν ἐνώπιον τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου καὶ τῶν Διοικητικῶν Ἐφεσίων ἐκκρεμῶν διαφορῶν αἱ λήξασαι τὴν 31ην Αὐγούστου 1978, ἤτοι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κυρωτικοῦ αὐτῶν Νόμου 814/1978, παρατείνονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1978.

2. Αἰτήσεις πρὸς ἐξώδικον λύσιν τῶν ὡς ἄνω διαφορῶν ὑποβληθεῖσαι ὑπὸ τῶν ὑποχρέων εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφεσον μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ κυρωτικοῦ Νόμου 814/1978, θεωροῦνται ὡς ἐμπροθέτως ὑποβληθεῖσαι.

Συμβιβασμοὶ γενομένοι κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ὡς ἄνω Ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μεταξὺ τῶν Ὑποχρέων καὶ τοῦ Δημοσίου πρὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κυρωτικοῦ ὡς ἄνω Νόμου, ὡς καὶ αἱ ἐάσαι τούτων γενομέναι ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν δικαστηρίων καταρρήσεις τῶν ἐνώπιον αὐτῶν ἐκκρεμῶν δικῶν θεωροῦνται ὡς νομίμως γενομέναι.

3. Αἱ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ταχθεῖσαι προθεσμίας μέχρι τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1978, διὰ τὴν ὑποβολὴν ὑπὸ τῶν Ὑποχρέων ἀρχικῶν καὶ συμπληρωματικῶν δηλώσεων παρατείνονται ἀπὸ τῆς λήξεώς των μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1978.

Ἄρθρον 49.

Τελικαὶ διατάξεις.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον ἢ ρυθμιζοῦσα ἄλλως τὰ ὑπ' αὐτοῦ ρυθμιζόμενα θέματα παύει ἰσχύονσα.

Ἄρθρον 50.

Ἐναρξῆς ἰσχύος.

Ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται: α) τῶν ἡμερῶν 5, 6, 7, 9, 16, 17, 21, 30 ἕως καὶ 33, 37, 38 καὶ 41 ἀπὸ τοῦ οἴκον. ἔτους 1979, β) τῶν λοιπῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτός ἐὰν ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐταῖς.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1978

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ :

‘Η ετήσια συνδρομή της ‘Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, ή τιμή των φύλλων της που πωλούνται τμηματικά και τα τέλη δημοσιεύσεων στην ‘Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίστηκαν από 1 ‘Ιανουαρίου 1974 ως ακολούθως :

Α’ ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Για το Τεύχος Α’	Δραχ.	600
2. » » » Β’	»	700
3. » » » Γ’	»	500
4. » » » Δ’	»	1.000
5. » » » Νομικών Προσώπων Δ.Δ. κτλ	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » ‘Ανωνύμων ‘Εταιρειών κτλ....	»	3.000
8. » » Δελτίο ‘Εμπορικής και Βιομηχανικής ‘Ιδιοκτησίας	»	200
9. Για όλα τα τεύχη και το Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οι Δήμοι και οι Κοινότητες του Κράτους καταβάλλουν το 1/2 των ανωτέρω συνδρομών.

‘Υπέρ του Ταμείου ‘Αλληλοβοήθειας Προσωπικού του ‘Εθνικού Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) αναλογούν τα εξής ποσά :

1. Για το Τεύχος Α’	Δραχ.	30
2. » » » Β’	»	35
3. » » » Γ’	»	25
4. » » » Δ’	»	50
5. » » » Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κτλ	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » ‘Ανωνύμων ‘Εταιρειών κτλ. .	»	150
8. » » Δελτίο ‘Εμπ. και Βιομ. ‘Ιδιοκτησίας ..	»	10
9. Για όλα τα τεύχη	»	300

Β’. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

‘Η τιμή πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., είναι 3 δρχ., από 9 ως 40 σελ. 8 δρχ., από 41 ως 80 σελ. 15 δρχ., από 81 σελ. και άνω ή τιμή πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατά 15 δρχ. ανά 80 σελίδες.

Γ’. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Στο Τεύχος ‘Ανωνύμων ‘Εταιρειών και ‘Εταιρειών Περιορισμένης Εύθνης :

A’. Δημοσιεύματα ‘Ανωνύμων ‘Εταιρειών :

1. Των δικαστικών πράξεων	Δραχ.	400
2. Των καταστατικών ‘Ανωνύμων ‘Εταιρειών...	»	10.000
3. Των τροποποιήσεων των καταστατικών των ‘Ανωνύμων ‘Εταιρειών	»	2.000
4. Των ανακοινώσεων και προσκλήσεων σε γενικές συνέλευσεις, των κατά το άρθρο 32 του Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, των ανακοινώσεων, που προβλέπονται από το άρθρο 59 παρ. 3 του Ν.Δ. 400/70 ‘επεί ‘Αλλοδαπών ‘Ασφαλιστικών ‘Εταιρειών και των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΛΤΑ, που αναφέρονται σε προσωρινές διατάξεις	»	1.000
5. Των ανακοινώσεων των υπό διάλυση ‘Ανωνύμων ‘Εταιρειών, κατά το Β.Δ. 20/5/1939 ...	»	200
6. Των ισολογισμών των ‘Ανωνύμων ‘Εταιρειών	»	4.000
7. Των συνθηκών μηνιαίων καταστάσεων των Τραπεζικών ‘Εταιρειών	»	1.000
8. Των αποφάσεων ‘επεί ηγκρίσεως τιμολογίων των ‘Ασφαλιστικών ‘Εταιρειών	»	600
9. Των υπουργικών αποφάσεων ‘επεί παροχής άδειας έκδοσης των εργασιών ‘Ασφαλιστικών ‘Εταιρειών, των εκθέσεων περιουσιακών στοιχείων ‘Ανωνύμων ‘Εταιρειών γενικά, και των αποφάσεων του Δ.Σ. του ΕΛΤΑ, με τις όποιες ηγκρίνονται και δημοσιεύονται οι κανονισμοί αυτού	»	4.000
10. Των αποφάσεων ‘επεί παροχής πληρεξουσότητας προς αντιπροσώπευσιν εν ‘Ελλάδι ‘Αλλοδαπών ‘Εταιρειών και των αποφάσεων ‘επεί μεταβιβάσεως του χαρτοφυλακίου ‘Ασφαλιστικών ‘Εταιρειών κατά το άρθρον 59 παρ. 1 του Ν.Δ. 400/70	»	2.000
11. Των αποφάσεων ‘επεί συγχωνεύσεως ‘Ανωνύμων ‘Εταιρειών	»	10.000

12. Των αποφάσεων της ‘Επιτροπής του Χρηματιστηρίου ‘επεί εισαγωγής χρεωγράφων εις το Χρηματιστήριο προς διαπραγμάτευση, συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67 Δραχ. | 1.000 |

13. Των αποφάσεων της ‘Επιτροπής κεφαλαιαγοράς ‘επεί διαγραφής χρεωγράφων εκ του Χρηματιστηρίου, συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967 » | 1.000 |

B’. Δημοσιεύματα ‘Εταιρειών Περιορισμένης Εύθνης :

1. Των καταστατικών	»	1.000
2. Των τροποποιήσεων των καταστατικών	»	400
3. Των ανακοινώσεων και προσκλήσεων	»	200
4. Των ισολογισμών	»	1.000
5. Των εκθέσεων εκτιμήσεως περιουσιακών στοιχείων	»	1.000

Γ’. Δημοσιεύματα ‘Αλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών - ‘Αλληλασφαλιστικών Ταμείων και Φιλανθρωπικών Σωματείων :

1. Των υπουργικών αποφάσεων ‘επεί χορηγήσεως άδειας λειτουργίας ‘Αλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών - ‘Αλληλασφαλιστικών Ταμείων	»	1.000
2. Των ‘Ισολογισμών των ανωτέρω Συνεταιρισμών, Ταμείων και Σωματείων	»	1.000

II. Στο Τέταρτο τεύχος, των δικαστικών πράξεων, προσκλήσεων και λοιπών δημοσιεύσεων. » 400

Το ποσοστό επί των τελών δημοσιεύσεων στο Τεύχος ‘Ανωνύμων ‘Εταιρειών και ‘Εταιρειών Περιορισμένης Εύθνης, που πρέπει να καταβάλλεται ‘υπέρ του Ταμείου ‘Αλληλοβοήθειας Προσωπικού ‘Εθνικού Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), όριθηκε γενικά σε 50/o.

Δ’. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οι συνδρομές του ‘Εσωτερικού και τα τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στα Δημόσια Ταμεία έναντι αποδεικτικού εισπράξεως, το οποίο φροντίζει ο ενδιαφερόμενος να το στείλει στην ‘Υπηρεσία του ‘Εθνικού Τυπογραφείου.

2. Οι συνδρομές του ‘Εξωτερικού είναι δυνατό να στέλνονται και σε ανάλογο συνάλλαγμα με ‘επταγή ‘επ’ όνοματι του Διευθυντή των Διοικητικών και Οικονομικών ‘Υποθέσεων του ‘Εθνικού Τυπογραφείου.

3. Το ‘υπέρ του ΤΑΠΕΤ ποσοστό επί των ανωτέρω συνδρομών και τελών δημοσιεύσεων καταβάλλεται ως εξής :

- α) στην ‘Αθήνα : στο Ταμείο του ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα ‘Εθνικού Τυπογραφείου),
- β) στις υπόλοιπες πόλεις του Κράτους : στα Δημόσια Ταμεία και αποδίδεται στο ΤΑΠΕΤ σύμφωνα με τις 192378/3639/1947 (ΡΟΝΕΟ 185) και 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ‘ηγούμενης διαταγής του Γ.Λ.Κ.,
- γ) στις περιπτώσεις συνδρομών ‘Εξωτερικού : όταν ή αποστολή τους γίνεται με ‘επταγές, μαζί μ’αυτές στέλνεται και το ‘υπέρ του ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

‘Ο Γενικός Διευθυντής
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤ. ΝΙΚΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ